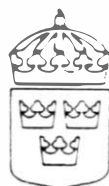

Skatteutskottets betänkande

1989/90:SkU17

Europarådets handräckningskonvention, m.m.

1989/90
SkU17

Sammanfattning

I betänkandet tillstyrker utskottet proposition 1989/90:14 om godkännande av Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, m.m. och avstyrker en med anledning av propositionen väckt motion. Utskottet föreslår vissa justeringar i propositionens lagförslag. Tidpunkten för ikraftträdandet flyttas till den 1 juli 1990.

Vid betänkandet har fogats två reservationer.

Propositionen

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och antar en lag om denna handräckningskonvention. I propositionen föreslås vidare att riksdagen godkänner en lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Slutligen föreslås vissa ändringar i lagen (1969:200) om uttagande av utländsk skatt, tull och annan allmän avgift, lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tulllag, uppbördslagen (1953:272), sekretesslagen (1980:100) och rättegångsbalken.

Konventionen, som tillkommit på svenskt initiativ, har utarbetats av Europarådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Konventionen överensstämmer till stora delar med det nordiska multilaterala handräckningsavtalet och innehåller bl. a. regler om informationsutbyte för taxerings- och beskattningsändamål, delgivning av handlingar, indrivning av skatter och avgifter samt vidtagande av säkringsåtgärder. En förutsättning för att konventionen skall träda i kraft är att fem stater har samtyckt till att vara bundna av konventionen.

Lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden avses ersätta bl. a. lagen (1978:352) om utredning i utländskt skatteärende samt, beträffande vissa skatter och avgifter, lagen om uttagande av utländsk skatt, tull och annan allmän avgift. I den nya lagen anges de grundförutsättningar vilka måste föreligga för att svensk myndighet skall få bistå utländsk myndighet i ett handräckningsärende respektive för att svensk myndighet skall få begära handräckning i främmande stat. Lagen innehåller också en rad andra bestämmelser till skydd för den enskilde, exempelvis om att skattskyldig som berörs av uppgifter vilka översänds till utländsk myndighet under vissa

förutsättningar skall tillställas uppgifterna i fråga för kännedom. Några av de förslag som skatteindrivningsutredningen lade fram i betänkandet Indrivningsuppdrag till och från Sverige (Ds Fi 1984:14) behandlas också i detta sammanhang. Detta gäller bl. a. ärendevägen vid handräckning, inrättande av en specialistfunktion för utlandsindrivning samt användningen av konsultanmaning. Med anledning av förslagen föreslås bl. a. vissa ändringar i uppbördslagen.

De föreslagna ändringarna i lagen om uttagande av utländsk skatt, tull och annan allmän avgift är föranledda av ovan redovisade lagförslag och innebär att lagen i fortsättningen endast skall vara tillämplig på indrivning av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga som av tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor. En annan betydelsefull ändring är att delar av de i den föreslagna lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden intagna bestämmelserna till skydd för enskilda också görs tillämpliga också på indrivning som sker med stöd av lagen om uttagande av skatt, tull och annan allmän avgift respektive handräckning som sker med stöd av lagen om utredning angående brott mot utländsk tulllag.

I konventionen återfinns vissa sekretessbestämmelser som går längre än motsvarande bestämmelser i intern svensk lagstiftning. För att Sverige på ett effektivt sätt skall kunna delta i det mycket viktiga internationella samarbetet på skatteområdet fordras att de minimikrav på sekretess som uppställs i konventionen kan tillgodoses. Med anledning härav har föreslagits vissa ändringar i 12 kap. 3 och 4 §§ sekretesslagen samt i 5 kap. 1 § rättegångsbalken. Svensk domstol blir enligt dessa förslag skyldig att för uppgift som har erhållits med stöd av ett av riksdagen godkänt avtal med främmande stat förordna om att sekretessen skall bestå såväl i fråga om förebringade uppgifter som i fråga om uppgifter som tagits in i dom eller annat beslut. Vidare innebär förslaget att svenska domstolar blir skyldiga att hålla förhandlingar inom stängda dörrar i den mån sekretess gäller enligt 9 kap. 3 § sekretesslagen och det skulle strida mot avtalet i fråga att uppgiften röjs.

1 Förslag till

Lag om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs följande.

Den av Europarådet och OECD upprättade konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, som öppnades för undertecknande den 25 januari 1988, skall gälla för Sveriges del. Konventionen är avfattad på engelska och franska språken. Båda texterna har samma giltighet. Den engelska och franska texten liksom en svensk översättning finns intagen i en bilaga till denna lag. Vilka skatter och avgifter som omfattas av konventionen anges särskilt genom tillkännagivande.

**CONSEIL DE L'EUROPE
CONVENTION
CONCERNANT L'ASSISTANCE AD-
MINISTRATIVE MUTUELLE EN MATIÈRE
FISCALE**

**CONVENTION CONCERNANT L'ASSIS-
TANCE ADMINISTRATIVE MUTUELLE
EN MATIÈRE FISCALE**

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe et les pays Membres de l'Organisation de Coopération et de Développement Economiques. (OCDE), signataires de la présente Convention.

Considérant que le développement des mouvements internationaux de personnes, de capitaux, de biens et de services — par ailleurs largement bénéfique — a accru les possibilités d'évasion et de fraude fiscales, ce qui nécessite une coopération croissante entre les autorités fiscales;

Prenant note avec satisfaction de tous les efforts déployés au cours des dernières années sur le plan international, que ce soit à titre bilatéral ou multilatéral, pour lutter contre l'évasion et la fraude fiscales;

Considérant qu'une coordination des efforts est nécessaire entre les Etats pour encourager toutes les formes d'assistance administrative en matière fiscale, pour les impôts de toute nature, tout en assurant une protection appropriée des droits des contribuables;

Reconnaissant que la coopération internationale peut jouer un rôle important en facilitant une évaluation correcte des obligations fiscales et en aidant le contribuable à faire respecter ses droits;

Considérant que les principes fondamentaux en vertu desquels toute personne peut, dans la détermination de ses droits et obliga-

**COUNCIL OF EUROPE
CONVENTION
ON MUTUAL ADMINISTRATIVE
ASSISTANCE IN TAX MATTERS**

**CONVENTION ON MUTUAL ADMINIS-
TRATIVE ASSISTANCE IN TAX MAT-
TERS**

Preamble

The member States of the Council of Europe and the Member countries of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD), signatories of this Convention.

Considering that the development of international movement of persons, capital, goods and services — although highly beneficial in itself — has increased the possibilities of tax avoidance and evasion and therefore requires increasing co-operation among tax authorities;

Welcoming the various efforts made in recent years to combat tax avoidance and tax evasion on an international level, whether bilaterally or multilaterally;

Considering that a co-ordinated effort between States is necessary in order to foster all forms of administrative assistance in matters concerning taxes of any kind whilst at the same time ensuring adequate protection of the rights of taxpayers;

Recognising that international co-operation can play an important part in facilitating the proper determination of tax liabilities and in helping the taxpayer to secure his rights;

Considering that fundamental principles entitling every person to have his rights and obligations determined in accordance with a

**EUROPARÅDS- OCH
OECD-KONVENTIONEN
OM ÖMSESIDIG HANDRÄCKNING I
SKATTEÄRENDEN**

**KONVENTION
OM ÖMSESIDIG HANDRÄCKNING I
SKATTEÄRENDEN**

Inledning

Undertecknarna av denna konvention, medlemsstater i Europarådet och medlemsländer i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)

som beaktar att den i och för sig positiva utvecklingen av det internationella flödet av personer, kapital, varor och tjänster har ökat möjligheterna till skatteundandragande och skatteflykt och att detta medfört behov av ett utökat samarbete skattemyndigheter emellan;

som välkomnar de olika åtgärder som under senare år vidtagits på internationell nivå, såväl bilateralt som multilateralt, för att motverka skatteundandragande och skatteflykt;

som konstaterar att internationellt samordnade ansträngningar är nödvändiga för att befärja alla former av handräckning i ärenden som rör skatter av varje slag och för att på samma gång ge de skattskyldigas rättigheter fullgott skydd;

som är medvetna om att internationellt samarbete kan spela en viktig roll för att underlätta ett korrekt bestämmande av skattskyldighet och för att underlätta för den skattskyldige att få sina rättigheter tillgodosedda;

som finner att de grundläggande principer, vilka ger varje person rätt att få sina rättigheter och skyldigheter prövade i enlighet med

tions, prétendre à une procédure régulière doivent être reconnus dans tous les Etats comme s'appliquant en matière fiscale et que les Etats devraient s'efforcer de protéger les intérêts légitimes du contribuable, en lui accordant notamment une protection appropriée contre la discrimination et la double imposition;

Convaincus dès lors que les Etats ne doivent pas prendre des mesures ni fournir des renseignements d'une manière qui ne soit pas conforme à leur droit et à leur pratique et doivent tenir compte du caractère confidentiel des renseignements, ainsi que des instruments internationaux relatifs à la protection de la vie privée et au flux de données de caractère personnel;

Désireux de conclure une Convention d'assistance administrative mutuelle en matière fiscale,

Sont convenus de ce qui suit:

Chapitre I

Champ d'application de la convention

Article I

Objet de la Convention et personnes visées

1. Les Parties s'accordent mutuellement, sous réserve des dispositions du Chapitre IV, une assistance administrative en matière fiscale. Cette assistance couvre, le cas échéant, des actes accomplis par des organes judiciaires.

2. Cette assistance administrative comprend:

a. l'échange de renseignements, y compris les contrôles fiscaux simultanés et la participation à des contrôles fiscaux menés à l'étranger;

b. le recouvrement des créances fiscales y compris les mesures conservatoires; et

c. la notification de documents.

3. Une Partie accordera son assistance administrative, que la personne affectée soit un résident ou un ressortissant d'une Partie ou de tout autre Etat.

proper legal procedure should be recognised as applying to tax matters in all States and that States should endeavour to protect the legitimate interests of taxpayers, including appropriate protection against discrimination and double taxation;

Convinced therefore that States should not carry out measures or supply information except in conformity with their domestic law and practice, having regard to the necessity of protecting the confidentiality of information, and taking account of international instruments for the protection of privacy and flows of personal data;

Desiring to conclude a convention on mutual administrative assistance in tax matters;

Have agreed as follows:

Chapter I

Scope of the convention

Article I

Object of the Convention and persons covered

1. The Parties shall, subject to the provisions of Chapter IV, provide administrative assistance to each other in tax matters. Such assistance may involve, where appropriate, measures taken by judicial bodies.

2. Such administrative assistance shall comprise:

a. exchange of information, including simultaneous tax examinations and participation in tax examinations abroad;

b. assistance in recovery, including measures of conservancy; and

c. service of documents.

3. A Party shall provide administrative assistance whether the person affected is a resident or national of a Party or of any other State.

ett rättsligt reglerat förfarande, bör erkännas såsom tillämpliga på skatteärenden i alla stater och att staterna bör eftersträva att skydda de skattskyldigas berättigade intressen, däri inbegripet skäligt skydd mot diskriminering och dubbelbeskattning;

som därför är övertygade om att stater inte bör vidta åtgärder eller bistå med upplysningar annat än i överensstämmelse med intern lagstiftning och praxis samt att därvid bör beaktas nödvändigheten av att skydda konfidentiella upplysningar och befintliga internationella instrument för skyddande av integritet och flöden av personliga uppgifter;

som önskar ingå en konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden;

har kommit överens om följande:

KAPITEL I

Konventionens tillämpningsområde

Artikel I

Konventionens syfte och personer som omfattas av konventionen

1. Parterna skall, om inte bestämmelserna i kapitel IV föranleder annat, biträda varandra med handräckning i skatteärenden. Handräckningen får, där så är lämpligt, omfatta åtgärder vidtagna av rättstillämpande myndigheter.

2. Sådan handräckning skall avse

a) utbyte av upplysningar, häri inbegripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning i utlandet;

b) bistånd vid indrivning, häri inbegripet säkringsåtgärder; och

c) delgivning av handlingar.

3. Part skall biträda med handräckning oavsett om personen som berörs har hemvist i eller är medborgare i en part eller i annan stat.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique:
 - a. aux impôts suivants:
 - i. impôts sur le revenu ou les bénéfices,
 - ii. impôts sur les gains en capital qui sont perçus séparément de l'impôt sur le revenu ou les bénéfices,
 - iii. impôts sur l'actif net, qui sont perçus pour le compte d'une Partie; et
 - b. aux impôts suivants:
 - i. impôts sur le revenu, les bénéfices ou les gains en capital ou l'actif net qui sont perçus pour le compte des subdivisions politiques ou des collectivités locales d'une Partie,
 - ii. cotisations de sécurité sociale obligatoires dues aux administrations publiques ou aux organismes de sécurité sociale de droit public, et
 - iii. impôts d'autres catégories, à l'exception des droits de douane, perçus pour le compte d'une Partie, savoir:
 - A. impôts sur les successions ou les donations,
 - B. impôts sur la propriété immobilière,
 - C. impôts généraux sur les biens et services, tels que taxes sur la valeur ajoutée ou impôts sur les ventes,
 - D. impôts sur des biens et services déterminés, tels que droits d'accises,
 - E. impôts sur l'utilisation ou la propriété des véhicules à moteur,
 - F. impôts sur l'utilisation ou la propriété de biens mobiliers autres que les véhicules à moteur,
 - G. tout autre impôt;
 - iv. impôts des catégories visées à l'alinéa iii ci-dessus, qui sont perçus pour le compte des subdivisions politiques ou des collectivités locales d'une Partie.
 2. Les impôts existants auxquels s'applique la présente Convention sont énumérés à l'Annexe A selon les catégories mentionnées au paragraphe 1.
 3. Les Parties communiquent au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe ou au Secrétaire Général de l'OCDE (ci-après dénommés «Dépositaires») toute modification devant

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply:
 - a. to the following taxes:
 - i. taxes on income or profits,
 - ii. taxes on capital gains which are imposed separately from the tax on income or profits,
 - iii. taxes on net wealth, imposed on behalf of a Party; and
 - b. to the following taxes:
 - i. taxes on income, profits, capital gains or net wealth which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party,
 - ii. compulsory social security contributions payable to general government or to social security institutions established under public law, and
 - iii. taxes in other categories, except customs duties, imposed on behalf of a Party, namely:
 - A. estate, inheritance or gift taxes,
 - B. taxes on immovable property,
 - C. general consumption taxes, such as value-added or sales taxes,
 - D. specific taxes on goods and services such as excise taxes,
 - E. taxes on the use or ownership of motor vehicles,
 - F. taxes on the use or ownership of movable property other than motor vehicles,
 - G. any other taxes;
 - iv. taxes in categories referred to in subparagraph (iii) above which are imposed on behalf of political sub-divisions or local authorities of a Party.
 2. The existing taxes to which the Convention shall apply are listed in Annex A in the categories referred to in paragraph 1.
 3. The Parties shall notify the Secretary General of the Council of Europe or the Secretary General of OECD (hereinafter referred to as the "Depositories") of any change to be

Artikel 2

Skatter som omfattas av konventionen

1. Denna konvention skall tillämpas på

a) följande skatter:

i) skatter på inkomst eller vinst,

ii) skatter på realisationsvinst vilka påförs vid sidan av skatt på inkomst eller vinst,

iii) skatter på förmögenhet, som påförs för en parts räkning; och

b) följande skatter:

i) skatter på inkomst, vinst, realisationsvinst eller förmögenhet, vilka påförs för en parts politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning;

ii) obligatoriska socialförsäkringsavgifter som betalas till myndighet eller till offentligrättslig socialförsäkringsinstitution;

iii) skatter av annat slag (tullavgifter undantagna) som påförs för en parts räkning, såsom:

A. skatter på kvarlåtenskap, arv eller gåva;

B. skatter på fast egendom;

C. allmänna konsumtionsskatter, såsom mervärdesskatter och omsättningsskatter;

D. specifika skatter på varor och tjänster, såsom acciser;

E. skatter på brukandet eller innehavet av motorfordon;

F. skatter på brukandet eller innehavet av annan lös egendom än motorfordon;

G. andra skatter;

iv) skatter av annat slag som angivits i punkt iii), vilka påförs för en parts politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning.

2. De för närvarande utgående skatter på vilka konventionen tillämpas finns förtecknade i bilaga A enligt klassificeringen i punkt 1.

3. Parterna skall underrätta generalsekreteraren i Europarådet eller generalsekreteraren i OECD (i fortsättningen benämnda "depositorierna") om varje ändring som skall göras i

être apportée à l'Annexe A et résultant d'une modification de la liste mentionnée au paragraphe 2. Ladite modification prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Dépositaire.

4. La présente Convention s'applique aussi, dès leur introduction, aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis dans une Partie après l'entrée en vigueur de la Convention à son égard et qui s'ajouteraient aux impôts existants énumérés à l'Annexe A, ou qui les remplaceraient. Dans ce cas, la Partie intéressée informera l'un des Dépositaires de l'introduction de ces impôts.

Chapitre II

Définitions générales

Article 3

Définitions

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:

a. les expressions «Etat requérant» et «Etat requis» désignent respectivement toute Partie qui demande assistance administrative en matière fiscale et toute Partie à laquelle cette assistance est demandée;

b. le terme «impôt» désigne tout impôt ou cotisation de sécurité sociale, visé par la présente Convention conformément à l'Article 2;

c. l'expression «créance fiscale» désigne tout montant d'impôt ainsi que les intérêts, les amendes administratives et les frais de recouvrement y afférents, qui sont dus et non encore acquittés;

d. l'expression «autorité compétente» désigne les personnes et autorités énumérées à l'Annexe B;

e. le terme «ressortissants», à l'égard d'une Partie, désigne:

i. toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité de cette Partie, et

ii. toutes les personnes morales, sociétés de personnes, associations et autres entités

made to Annex A as a result of a modification of the list mentioned in paragraph 2. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.

4. The Convention shall also apply, as from their adoption, to any identical or substantially similar taxes which are imposed in a Contracting State after the entry into force of the Convention in respect of that Party in addition to or in place of the existing taxes listed in Annex A and, in that event, the Party concerned shall notify one of the Depositaries of the adoption of the tax in question.

Chapter II

General definitions

Article 3

Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a. the terms "applicant State" and "requested State" mean respectively any Party applying for administrative assistance in tax matters and any Party requested to provide such assistance;

b. the term "tax" means any tax or social security contribution to which the Convention applies pursuant to Article 2;

c. the term "tax claim" means any amount of tax, as well as interest thereon, related administrative fines and costs incidental to recovery, which are owed and not yet paid;

d. the term "competent authority" means the persons and authorities listed in Annex B;

e. the term "nationals", in relation to a Party, means:

i. all individuals possessing the nationality of that Party, and

ii. all legal persons, partnerships, associations and other entities deriving their status

bilaga A till följd av att den förteckning som avses i punkt 2 modifierats. Sådan ändring träder i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd om tre månader efter den dag depositarien mottagit underrättelsen.

4. Om en part, vid sidan av eller i stället för de skatter som finns förtecknade i bilaga A, inför en skatt av samma eller i huvudsak likartat slag efter det att konventionen trätt i kraft i denna part är konventionen tillämplig även på denna skatt från och med dess införande. Parten skall i sådant fall underrätta endera depositarien om införandet av skatten.

Kapitel II

Allmänna definitioner

Artikel 3

Definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av denna konvention följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "den ansökande staten" och "den anmodade staten" åsyftar den part som framställt begäran om handräckning i skatteärende respektive den part som anmodats att ge sådan handräckning;

b) "skatt" åsyftar varje skatt eller socialförsäkringsavgift på vilken konventionen tillämpas i enlighet med artikel 2;

c) "skattefordran" åsyftar skattebelopp och ränta på sådant belopp samt därmed sammanhängande administrativa pålagor och kostnader i samband med indrivning, vilka är förfallna men ännu inte betalda;

d) "behörig myndighet" åsyftar personer och myndigheter som anges i bilaga B;

e) "medborgare" åsyftar i fråga om en part:

i) fysisk person som är medborgare i denna part, och

ii) juridisk person, handelsbolag, sammanlutning och annan enhet som bildats i

constituées conformément à la législation en vigueur dans cette Partie.

Pour toute Partie qui fait une déclaration à cette fin, les termes utilisés ci-dessus devront être entendus au sens des définitions contenues dans l'Annexe C.

2. Pour l'application de la Convention par une Partie, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cette Partie concernant les impôts visés par la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

3. Les Parties communiquent à l'un des Dépositaires toute modification devant être apportée aux Annexes B et C. Ladite modification prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Dépositaire.

Chapitre III **Formes d'assistance**

Section I

Echange de renseignements

Article 4

Disposition générale

1. Les Parties échangent, notamment comme il est prévu dans la présente Section, les renseignements qui paraîtront pertinents pour:

a. procéder à l'établissement et à la perception des impôts, au recouvrement des créances fiscales ou aux mesures d'exécution y relatives, et

b. exercer des poursuites devant une autorité administrative ou engager des poursuites pénales devant un organe juridictionnel.

Les renseignements qui, selon toute vraisemblance, seraient dénués de pertinence au regard des objectifs ci-dessus ne peuvent faire l'objet d'échange en application de la présente Convention.

2. Une Partie ne peut utiliser les renseignements ainsi obtenus comme moyen de preuve devant une juridiction pénale sans avoir obtenu l'autorisation préalable de la Partie qui les lui a fournis. Toutefois, deux ou plusieurs Parties peuvent, d'un commun

as such from the laws in force in that Party.

For each Party that has made a declaration for that purpose, the terms used above will be understood as defined in Annex C.

2. As regards the application of the Convention by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Party concerning the taxes covered by the Convention.

3. The Parties shall notify one of the Depositories of any change to be made to Annexes B and C. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depository in question.

Chapter III **Forms of assistance**

Section I

Exchange of information

Article 4

General provision

1. The Parties shall exchange any information, in particular as provided in this Section, that is foreseeably relevant to:

a. the assessment and collection of tax, and the recovery and enforcement of tax claims, and

b. the prosecution before an administrative authority or the initiation of prosecution before a judicial body.

Information which is unlikely to be relevant to these purposes shall not be exchanged under this Convention.

2. A Party may use information obtained under this Convention as evidence before a criminal court only if prior authorisation has been given by the Party which has supplied the information. However, any two or more Parties may mutually agree to waive the con-

enlighet med den lagstiftning som gäller i denna part.

I fråga om part som avgett förklaring i detta syfte skall ovan använda uttryck förstås så som de definierats i bilaga C.

2. Då en part tillämpar konventionen har, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i konventionen den betydelse som uttrycket har enligt denna parts lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av konventionen.

3. Parterna skall underrätta endera depositarien om alla de ändringar som bör göras i bilagorna B och C. Sådan ändring träder i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd om tre månader efter den dag depositarien mottagit underrättelsen.

Kapitel III

Handräckningens former

Avdelning I

Utbyte av upplysningar

Artikel 4

Allmänna bestämmelser

1. Parterna skall utbyta upplysningar, särskilt sådana som anges i denna avdelning och som kan förutsättas vara relevanta vid:

a) fastställande och uppbörd av skatt samt indrivning och andra exekutiva åtgärder beträffande skattefordringar, och

b) förfarande hos administrativ myndighet eller inledande av förfarande vid rättstillämpande myndighet.

Upplysningar som sannolikt inte är relevanta för ovannämnda ändamål skall inte utbytas enligt denna konvention.

2. En part får använda upplysningar som erhållits enligt denna konvention i en brottmålsprocess endast om den part av vilken upplysningarna erhållits i förväg har gett sitt samtycke därtill. Två eller flera parter kan emellertid komma överens om att avstå från

accord, renoncer à la condition de l'autorisation préalable.

3. Une Partie peut, par une déclaration adressée à l'un des Dépositaires, indiquer que, conformément à sa législation interne, ses autorités peuvent informer son résident ou ressortissant avant de fournir des renseignements le concernant en application des Articles 5 et 7.

Article 5

Echange de renseignements sur demande

1. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis lui fournit tout renseignement visé à l'Article 4 concernant une personne ou une transaction déterminée.

2. Si les renseignements disponibles dans les dossiers fiscaux de l'Etat requis ne lui permettent pas de donner suite à la demande de renseignements, il doit prendre toutes les mesures nécessaires afin de fournir à l'Etat requérant les renseignements demandés.

Article 6

Echange automatique de renseignements

Pour des catégories de cas et selon les procédures qu'elles déterminent d'un commun accord, deux ou plusieurs Parties échangent automatiquement les renseignements visés à l'Article 4.

Article 7

Echange spontané de renseignements

1. Une Partie communique, sans demande préalable, à une autre Partie les informations dont elle a connaissance dans les situations suivantes:

a. la première Partie a des raisons de présumer qu'il existe une réduction ou une exonération anormales d'impôt dans l'autre Partie;

b. un contribuable obtient, dans la première Partie, une réduction ou une exonération d'impôt qui devrait entraîner pour lui une augmentation d'impôt ou un assujettissement à l'impôt dans l'autre Partie;

c. des affaires entre un contribuable d'une

dition of prior authorisation.

3. Any Party may, by a declaration addressed to one of the Depositaries, indicate that, according to its internal legislation, its authorities may inform its resident or national before transmitting information concerning him, in conformity with Articles 5 and 7.

Article 5

Exchange of information on request

1. At the request of the applicant State, the requested State shall provide the applicant State with any information referred to in Article 4 which concerns particular persons or transactions.

2. If the information available in the tax files of the requested State is not sufficient to enable it to comply with the request for information, that State shall take all relevant measures to provide the applicant State with the information requested.

Article 6

Automatic exchange of information

With respect to categories of cases and in accordance with procedures which they shall determine by mutual agreement, two or more Parties shall automatically exchange the information referred to in Article 4.

Article 7

Spontaneous exchange of information

1. A Party shall, without prior request, forward to another Party information of which it has knowledge in the following circumstances:

a. the first-mentioned Party has grounds for supposing that there may be a loss of tax in the other Party;

b. a person liable to tax obtains a reduction in or an exemption from tax in the first-mentioned Party which would give rise to an increase in tax or to liability to tax in the other Party;

c. business dealings between a person liable

kravet på sådant samtycke.

3. Part kan genom förklaring riktad till endera depositarien ange att dess myndigheter i enlighet med intern lagstiftning får underrätta person med hemvist eller medborgarskap i denna part innan upplysningar avseende honom översänds i enlighet med artikel 5 eller 7.

Artikel 5

Uthytte av upplysningar efter särskild framställning

1. Efter framställning av den ansökande staten skall den anmodade staten till den ansökande staten lämna sådana upplysningar som anges i artikel 4 och som gäller särskilda personer eller transaktioner.

2. Om de upplysningar i form av handlingar i skatteärenden som är tillgängliga för den anmodade staten inte räcker till för att tillmötesgå framställningen, skall denna stat vidta alla relevanta åtgärder som erfordras för att lämna de begärda upplysningarna till den ansökande staten.

Artikel 6

Automatiskt uthytte av upplysningar

Två eller flera parter skall automatiskt utbyta i artikel 4 angivna upplysningar i fråga om sådana kategorier av fall och i enlighet med de tillvägagångssätt som de skall bestämma genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 7

Spontan uthytte av upplysningar

1. Upplysningar som part har kännedom om skall part utan föregående framställning meddela annan part i fall då:

a) den förstnämnda parten har anledning att anta att den andra parten kan gå miste om skatteintäkter;

b) en skattskyldig får sådan nedsättning eller befrielse från skatt i den förstnämnda parten som bör föranleda att högre skatt påförs eller att skattskyldighet inträder i den andra parten;

c) affärstransaktioner mellan en skattskyl-

Partie et un contribuable d'une autre Partie sont traitées par le biais d'un ou plusieurs autres pays, de manière telle qu'il peut en résulter une diminution d'impôt dans l'une ou l'autre ou dans les deux;

d. une Partie a des raisons de présumer qu'il existe une diminution d'impôt résultant de transferts fictifs de bénéfices l'intérieur de groupes d'entreprises;

e. à la suite d'informations communiquées à une Partie par une autre Partie, la première Partie a pu recueillir des informations qui peuvent être utiles à l'établissement de l'impôt dans l'autre Partie.

2. Chaque Partie prend les mesures et met en œuvre les procédures nécessaires pour que les renseignements visés au paragraphe 1 lui parviennent en vue de leur transmission à une autre Partie.

Article 8

Contrôles fiscaux simultanés

1. A la demande de l'une d'entre elles, deux ou plusieurs Parties se consultent pour déterminer les cas devant faire l'objet d'un contrôle fiscal simultané et les procédures à suivre. Chaque Partie décide si elle souhaite ou non participer, dans un cas déterminé, à un contrôle fiscal simultané.

2. Aux fins de la présente Convention, on entend par contrôle fiscal simultané un contrôle entrepris en vertu d'un accord par lequel deux ou plusieurs Parties conviennent de vérifier simultanément, chacune sur son territoire, la situation fiscale d'une ou de plusieurs personnes qui présente pour elles un intérêt commun ou complémentaire, en vue d'échanger les renseignements ainsi obtenus.

Article 9

Contrôle fiscal à l'étranger

1. A la demande de l'autorité compétente de l'Etat requérant l'autorité compétente de l'Etat requis peut autoriser des représentants de l'autorité compétente de l'Etat requérant à assister à la partie appropriée d'un contrôle fiscal dans l'Etat requis.

2. Si la demande est acceptée, l'autorité compétente de l'Etat requis fait connaître

to tax in a Party and a person liable to tax in another Party are conducted through one or more countries in such a way that a saving in tax may result in one or the other Party or in both;

d. a Party has grounds for supposing that a saving of tax may result from artificial transfers of profits within groups of enterprises;

e. information forwarded to the first-mentioned Party by the other Party has enabled information to be obtained which may be relevant in assessing liability to tax in the latter Party.

2. Each Party shall take such measures and implement such procedures as are necessary to ensure that information described in paragraph 1 will be made available for transmission to another Party.

Article 8

Simultaneous tax examinations

1. At the request of one of them, two or more Parties shall consult together for the purposes of determining cases and procedures for simultaneous tax examinations. Each Party involved shall decide whether or not it wishes to participate in a particular simultaneous tax examination.

2. For the purposes of this Convention, a simultaneous tax examination means an arrangement between two or more Parties to examine simultaneously, each in its own territory, the tax affairs of a person or persons in which they have a common or related interest, with a view to exchanging any relevant information which they so obtain.

Article 9

Tax examinations abroad

1. At the request of the competent authority of the applicant State, the competent authority of the requested State may allow representatives of the competent authority of the applicant State to be present at the appropriate part of a tax examination in the requested State.

2. If the request is acceded to, the competent authority of the requested State shall, as

dig i en part och en skattskyldig i en annan part sker via ett eller flera andra länder så att skattelättnader kan uppnås i endera eller båda parterna;

d) en part har anledning att anta att skattelättnader kan uppnås genom konstlade vinstöverföringar inom grupper av företag;

e) upplysningar som tillställts den förstnämnda parten av en annan part har gjort det möjligt att erhålla upplysningar som kan vara relevanta vid fastställandet av skatt i den senare parten.

2. Varje part skall vidta sådana åtgärder och tillämpa sådana förfaranden som behövs för att säkra att upplysningar som avses i punkt 1 blir tillgängliga för överlämnande till en annan part.

Artikel 8

Samtidiga skatteutredningar

1. Efter framställning av en av parterna skall två eller flera parter samråda för att bestämma föremål och tillvägagångssätt för samtidiga skatteutredningar. Varje part avgör själv om den vill medverka vid viss samtidig skatteutredning.

2. Vid tillämpningen av denna konvention förstås med en samtidig skatteutredning en överenskommelse mellan två eller flera parter, enligt vilken var och en inom sitt område föranstaltar om en samtidig undersökning av skatteförhållanden rörande en eller flera personer av gemensamt eller komplementärt intresse i syfte att utbyta de upplysningar av betydelse som därvid framkommer.

Artikel 9

Utomlands utförda skatteutredningar

1. Efter framställning av den behöriga myndigheten i den ansökande staten kan den behöriga myndigheten i den anmodade staten medge, att företrädare för den behöriga myndigheten i den ansökande staten är närvarande vid lämpliga delar av en skatteutredning som utförs i den anmodade staten.

2. Bifalls framställningen skall den behöriga myndigheten i den anmodade staten snar-

aussitôt que possible à l'autorité compétente de l'Etat requérant la date et le lieu du contrôle, l'autorité ou le fonctionnaire chargé de ce contrôle, ainsi que les procédures et conditions exigées par l'Etat requis pour la conduite du contrôle. Toute décision relative à la conduite du contrôle fiscal est prise par l'Etat requis.

3. Une Partie peut informer l'un des Dépositaires de son intention de ne pas accepter, de façon générale, les demandes visées au paragraphe 1. Cette déclaration peut être faite ou retirée à tout moment.

Article 10

Renseignements contradictoires

Si une Partie reçoit d'une autre Partie des renseignements sur la situation fiscale d'une personne qui lui paraissent en contradiction avec ceux dont elle dispose, elle en avise la Partie qui a fourni les renseignements.

Section II

Assistance en vue du recouvrement

Article 11

Recouvrement des créances fiscales

1. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis procède, sous réserve des dispositions des Articles 14 et 15, au recouvrement des créances fiscales du premier Etat comme s'il s'agissait de ses propres créances fiscales.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent qu'aux créances fiscales qui font l'objet d'un titre permettant d'en poursuivre le recouvrement dans l'Etat requérant et qui, à moins que les Parties concernées n'en soient convenus autrement, ne sont pas contestées.

Toutefois, si la créance concerne une personne qui n'a pas la qualité de résident dans l'Etat requérant, le paragraphe 1 s'applique seulement lorsque la créance ne peut plus être contestée, à moins que les Parties concernées n'en soient convenus autrement.

3. L'obligation d'accorder une assistance

soon as possible, notify the competent authority of the applicant State about the time and place of the examination, the authority or official designated to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested State for the conduct of the examination. All decisions with respect to the conduct of the tax examination shall be made by the requested State.

3. A Party may inform one of the Depositories of its intention not to accept, as a general rule, such requests as are referred to in paragraph 1. Such a declaration may be made or withdrawn at any time.

Article 10

Conflicting information

If a Party receives from another Party information about a person's tax affairs which appears to it to conflict with information in its possession, it shall so advise the Party which has provided the information.

Section II

Assistance in recovery

Article 11

Recovery of tax claims

1. At the request of the applicant State, the requested State shall, subject to the provisions of Articles 14 and 15, take the necessary steps to recover tax claims of the first-mentioned State as if they were its own tax claims.

2. The provisions of paragraph 1 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the Parties concerned, which are not contested.

However, where the claim is against a person who is not a resident of the applicant State, paragraph 1 shall only apply, unless otherwise agreed between the Parties concerned, where the claim may no longer be contested.

3. The obligation to provide assistance in

rast möjligt meddela den behöriga myndigheten i den ansökande staten tid och plats för utredningen, den myndighet eller tjänsteman som utsetts att utföra utredningen samt de förfaranden och villkor som den anmodade staten fastställt för utförandet av utredningen. Alla beslut beträffande utförandet av skatteutredningen skall fattas av den anmodade staten.

3. En part kan meddela endera depositarien om sin avsikt att i regel inte bifalla sådana framställningar som avses i punkt 1. En sådan förklaring kan avges och återkallas när som helst.

Artikel 10

Motstridiga upplysningar

Erhåller part från en annan part upplysningar om en persons skatteförhållanden, vilka enligt den förstnämnda partens uppfattning förefaller att strida mot de upplysningar som den själv förfogar över, skall den underätta den part som gett upplysningarna.

Avdelning II

Handräckning vid indrivning

Artikel 11

Indrivning av skattefordringar

1. Efter framställning av den ansökande staten skall den anmodade staten, om inte bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 föranleder annat, vidta nödvändiga åtgärder för att driva in den förstnämnda statens skattefordringar som om de vore dess egna.

2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller endast sådan skattefordran beträffande vilken finns en i den ansökande staten giltig verkställighetstitel och, såvida inte parterna i fråga kommit överens om annat, som inte är tvistig.

Om emellertid fordran avser person som inte har hemvist i den ansökande staten gäller punkt 1 endast om fordran inte längre kan överklagas, såvida inte parterna i fråga kommit överens om annat.

3. Skyldigheten att ge handräckning vid

en vue du recouvrement des créances fiscales concernant une personne décédée ou sa succession est limitée à la valeur de la succession ou des biens reçus par chacun des bénéficiaires de la succession selon que la créance est à recouvrer sur la succession ou auprès des bénéficiaires de celle-ci.

Article 12

Mesures conservatoires

A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis prend des mesures conservatoires en vue du recouvrement d'un montant d'impôt, même si la créance est contestée ou si le titre exécutoire n'a pas encore été émis.

Article 13

Documents accompagnant la demande

1. La demande d'assistance administrative, présentée en vertu de la présente Section, est accompagnée:

a. d'une attestation précisant que la créance fiscale concerne un impôt visé par la présente Convention et, en ce qui concerne le recouvrement, que, sous réserve de l'Article 11, paragraphe 2, elle n'est pas ou ne peut être contestée,

b. d'une copie officielle du titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant, et

c. de tout autre document exigé pour le recouvrement ou pour prendre les mesures conservatoires.

2. Le titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant est, s'il y a lieu et conformément aux dispositions en vigueur dans l'Etat requis, admis, homologué, complété ou remplacé dans les plus brefs délais suivant la date de réception de la demande d'assistance par un titre permettant l'exécution dans l'Etat requis.

Article 14

Délais

1. Les questions concernant le délai au-delà duquel la créance fiscale ne peut être exigée sont régies par la législation de l'Etat

the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate, is limited to the value of the estate or of the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

Article 12

Measures of conservancy

At the request of the applicant State the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement.

Article 13

Documents accompanying the request

1. The request for administrative assistance under this Section shall be accompanied by:

a. a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and, in the case of recovery that, subject to paragraph 2 of Article 11, the tax claim is not or may not be contested,

b. an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State, and

c. any other document required for recovery or measures of conservancy.

2. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance, by an instrument permitting enforcement in the latter State.

Article 14

Time limits

1. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant

indrivning av skattefordran som avser avlid-
den person eller dennes dödsbo är begränsad
till dödsboets värde respektive värdet av
dödsbodelägarernas andelar av dödsboet, bero-
ende på om indrivningen av fordran skall
riktas mot dödsboet eller dess delägare.

Artikel 12

Säkringsåtgärder

Efter framställning av den ansökande sta-
ten skall den anmodade staten vidta åtgärder
för att säkerställa indrivning av skatt, även
om skattefordran har överklagats eller om
ingen verkställighetstitel ännu föreligger.

Artikel 13

Handlingar som skall fogas till framställning- en

1. Till framställning om handräckning i en-
lighet med denna avdelning skall fogas:

a) en försäkran att skattefordran gäller
skatt som omfattas av konventionen och, i
det fall då framställningen avser indrivning
och inte artikel 11 punkt 2 föranleder annat,
en försäkran att skattefordran inte är eller
kan komma att bli tvistig;

b) en officiell kopia av den i den ansökande
staten giltiga verkställighetstiteln; och

c) de övriga handlingar som behövs för
indrivning eller säkringsåtgärder.

2. En verkställighetstitel som är giltig i den
ansökande staten skall vid behov och i enlig-
het med de bestämmelser som gäller i den
anmodade staten snarast möjligt efter det att
framställningen har inkommit godkännas, er-
kännas, kompletteras eller ersättas med en
verkställighetstitel som är giltig i den senare
staten.

Artikel 14

Tidsfrister

1. I frågor som gäller tidsfrist efter vilken
skattefordran inte kan verkställas skall den
ansökande statens lagstiftning tillämpas.

requérant. La demande d'assistance contient des renseignements sur ce délai.

2. Les actes de recouvrement accomplis par l'Etat requis à la suite d'une demande d'assistance et qui, suivant la législation de cet Etat, auraient pour effet de suspendre ou d'interrompre le délai mentionné au paragraphe 1 ont le même effet au regard de la législation de l'Etat requérant. L'Etat requis informe l'Etat requérant des actes ainsi accomplis.

3. En tout état de cause, l'Etat requis n'est pas tenu de donner suite à une demande d'assistance qui est présentée après une période de 15 ans à partir de la date du titre exécutoire initial.

Article 15

Privileges

La créance fiscale pour le recouvrement de laquelle une assistance est accordée ne jouit dans l'Etat requis d'aucun des privilèges spécialement attachés aux créances fiscales de cet Etat même si la procédure de recouvrement utilisée est celle qui s'applique à ses propres créances fiscales.

Article 16

Délais de paiement

Si sa législation ou sa pratique administrative le permet dans des circonstances analogues, l'Etat requis peut consentir un délai de paiement ou un paiement échelonné, mais il en informe au préalable l'Etat requérant.

Section III

Notification de documents

Article 17

Notification de documents

1. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis notifie au destinataire les documents, y compris ceux ayant trait à des décisions judiciaires, qui émanent de l'Etat requérant et concernent un impôt visé par la présente Convention.

State. The request for assistance shall give particulars concerning that period.

2. Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 1, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.

3. In any case, the requested State is not obliged to comply with a request for assistance which is submitted after a period of 15 years from the date of the original instrument permitting enforcement.

Article 15

Priority

The tax claim in the recovery of which assistance is provided shall not have in the requested State any priority specially accorded to the tax claims of that State even if the recovery procedure used is the one applicable to its own tax claims.

Article 16

Deferral of payment

The requested State may allow deferral of payment or payment by instalments if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances, but shall first inform the applicant State.

Section III

Service of documents

Article 17

Service of documents

1. At the request of the applicant State, the requested State shall serve upon the addressee documents, including those relating to judicial decisions, which emanate from the applicant State and which relate to a tax covered by this Convention.

Framställning om handräckning skall innehålla detaljerade uppgifter om sådan tidsfrist.

2. Indrivningsåtgärder, som vidtas av den anmodade staten efter framställning om handräckning och som enligt lagstiftningen i denna stat uppskjuter eller avbryter tidsfrist som avses i punkt 1 skall också ha denna verkan vid tillämpningen av lagstiftningen i den ansökande staten. Den anmodade staten skall underrätta den ansökande staten i de fall att sådana åtgärder vidtas.

3. Under inga förhållanden är den anmodade staten skyldig att bifalla en handräckningsframställning som gjorts mer än 15 år efter den dag då den ursprungliga verkställighetstiteln är daterad.

Artikel 15

Förmånsrätt

Skattefordran för vilken handräckning för indrivning lämnas åtnjuter inte i den anmodade staten någon sådan särskild förmånsrätt som tillkommer denna stats skattefordringar även om vid indrivningen tillämpas samma förfarande som är tillämpligt vid indrivningen av dess egna skattefordringar.

Artikel 16

Anstånd med betalning

Den anmodade staten får efter att först ha underrättat den ansökande staten därom, bevilja anstånd med betalningen eller medge att denna sker genom delbetalningar, när detta är tillåtet under liknande omständigheter enligt lagstiftning eller administrativ praxis i den anmodade staten.

Avdelning III

Delgivning av handlingar

Artikel 17

Delgivning av handlingar

1. Efter framställning av den ansökande staten skall den anmodade staten delge adressaten sådana handlingar, häri inbegripna handlingar som hänför sig till rättsliga avgöranden, som härrör från den ansökande staten och som avser skatt som omfattas av denna konvention.

2. L'Etat requis procède à la notification:

a. selon les formes prescrites par sa législation interne pour la notification de documents de nature identique ou analogue;

b. dans la mesure du possible, selon la forme particulière demandée par l'Etat requérant, ou la forme la plus rapprochée prévue par sa législation interne.

3. Une Partie peut faire procéder directement par voie postale à la notification d'un document à une personne se trouvant sur le territoire d'une autre Partie.

4. Aucune disposition de la Convention ne peut avoir pour effet d'entacher de nullité une notification de documents effectuée par une Partie conformément à sa législation.

5. Lorsqu'un document est notifié conformément au présent Article, sa traduction n'est pas exigée. Toutefois, lorsqu'il lui paraît établi que le destinataire ne connaît pas la langue dans laquelle le document est libellé, l'Etat requis en fait effectuer une traduction ou établir un résumé dans sa langue officielle ou l'une de ses langues officielles. Il peut également demander à l'Etat requérant que le document soit traduit ou accompagné d'un résumé dans l'une des langues officielles de l'Etat requis, du Conseil de l'Europe ou de l'OCDE.

Chapitre IV

Dispositions communes aux diverses formes d'assistance

Article 18

Renseignements à fournir par l'Etat requérant

1. La demande d'assistance précise, en tant que de besoin:

a. l'autorité ou le service qui est à l'origine de la demande présentée par l'autorité compétente;

b. le nom, l'adresse et tous autres détails permettant d'identifier la personne au sujet de laquelle la demande est présentée;

c. dans le cas d'une demande de renseignements, la forme sous laquelle l'Etat requérant souhaite recevoir le renseignement pour répondre à ses besoins;

2. The requested State shall effect service of documents:

a. by a method prescribed by its domestic laws for the service of documents of a substantially similar nature;

b. to the extent possible, by a particular method requested by the applicant State or the closest to such method available under its own laws.

3. A Party may effect service of documents directly through the post on a person within the territory of another Party.

4. Nothing in the Convention shall be construed as invalidating any service of documents by a Party in accordance with its laws.

5. When a document is served in accordance with this Article, it need not be accompanied by a translation. However, where it is satisfied that the addressee cannot understand the language of the document, the requested State shall arrange to have it translated into or a summary drafted in its or one of its official languages. Alternatively, it may ask the applicant State to have the document either translated into or accompanied by a summary in one of the official languages of the requested State, the Council of Europe or the OECD.

Chapter IV

Provisions relating to all forms of assistance

Article 18

Information to be provided by the applicant State

1. A request for assistance shall indicate where appropriate:

a. the authority or agency which initiated the request made by the competent authority;

b. the name, address and any other particulars assisting in the identification of the person in respect of whom the request is made;

c. in the case of a request for information, the form in which the applicant State wishes the information to be supplied in order to meet its needs;

2. Den anmodade staten skall verkställa delgivning av handlingar

a) på det sätt som föreskrivs i dess egen lagstiftning i fråga om handlingar av i huvudsak likartat slag;

b) när så kan ske, på det särskilda sätt som begärts av den ansökande staten eller på det sätt enligt lagstiftningen i den anmodade staten som närmast motsvarar det begärda.

3. En part kan verkställa delgivning av handlingar direkt per post till en person inom en annan parts område.

4. Konventionen medför inte att en delgivning som en part har verkställt i enlighet med sin egen lagstiftning, skall anses sakna verkan.

5. Handlingar som delgivits i enlighet med denna artikel behöver inte åtföljas av översättning. Om det emellertid visar sig att mottagaren inte förstår det språk som handlingarna är upprättade på skall den anmodade staten låta göra en översättning till eller en sammanfattning på sitt officiella språk eller något av dessa. Alternativt kan den anmodade staten be att den ansökande staten låter göra en översättning eller en sammanfattning av handlingarna på något av den anmodade statens, Europarådets eller OECD:s officiella språk.

Kapitel IV

Bestämmelser avseende alla former av handräckning

Artikel 18

Uppgifter som skall ges av den ansökande staten

1. En framställning om handräckning skall i mån av behov innehålla uppgift om

a) den myndighet eller inrättning på vars initiativ den behöriga myndigheten har gjort framställningen;

b) namn, adress och andra uppgifter som underlättar identifikationen av den person som framställningen avser;

c) vid framställning om upplysningar, den form i vilken den ansökande staten önskar att upplysningarna skall lämnas för att tillgodose dess behov;

d. dans le cas d'une demande d'assistance en vue d'un recouvrement ou de mesures conservatoires, la nature de la créance fiscale, les éléments constitutifs de cette créance et les biens sur lesquels elle peut être recouvrée;

e. dans le cas d'une demande de notification, la nature et l'objet du document à notifier;

f. si la demande est conforme à la législation et à la pratique administrative de l'Etat requérant et si elle est justifiée au regard de l'Article 19.

2. L'Etat requérant communique à l'Etat requis, dès qu'il en a connaissance, tous autres renseignements relatifs à la demande d'assistance.

Article 19

Possibilité de décliner une demande

L'Etat requis n'est pas tenu de donner suite à une demande si l'Etat requérant n'a pas épuisé tous les moyens dont il dispose sur son propre territoire, à moins que leur usage ne donne lieu à des difficultés disproportionnées.

Article 20

Suite réservée à la demande d'assistance

1. S'il est donné suite à la demande d'assistance, l'Etat requis informe l'Etat requérant, dans les plus brefs délais, des mesures prises ainsi que du résultat de son assistance.

2. Si la demande est rejetée, l'Etat requis en informe l'Etat requérant dans les plus brefs délais, en lui indiquant les motifs du rejet.

3. Si, dans le cas d'une demande de renseignement, l'Etat requérant a précisé la forme sous laquelle il souhaite recevoir le renseignement et l'Etat requis est en mesure de le faire, ce dernier fournira le renseignement dans la forme souhaitée.

d. in the case of a request for assistance in recovery or measures of conservancy, the nature of the tax claim, the components of the tax claim and the assets from which the tax claim may be recovered;

e. in the case of a request for service of documents, the nature and the subject of the document to be served;

f. whether it is in conformity with the law and administrative practice of the applicant State and whether it is justified in the light of the requirements of Article 19.

2. As soon as any other information relevant to the request for assistance comes to its knowledge, the applicant State shall forward it to the requested State.

Article 19

Possibility of declining a request

The requested State shall not be obliged to accede to a request if the applicant State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty.

Article 20

Response to the request for assistance

1. If the request for assistance is complied with, the requested State shall inform the applicant State of the action taken and of the result of the assistance as soon as possible.

2. If the request is declined, the requested State shall inform the applicant State of that decision and the reason for it as soon as possible.

3. If, with respect to a request for information, the applicant State has specified the form in which it wishes the information to be supplied and the requested State is in a position to do so, the requested State shall supply it in the form requested.

d) vid framställning om handräckning för indrivning eller säkringsåtgärder, arten och sammansättningen av skattefordran samt de tillgångar som kan tas i anspråk vid indrivningen;

e) vid framställning om delgivning, slag av handling som skall delges och vad denna avser;

f) huruvida framställningen är i överensstämmelse med lagstiftning och administrativ praxis i den ansökande staten samt huruvida den är berättigad med hänsyn till de i artikel 19 angivna kraven.

2. Så snart den ansökande staten får kännedom om ytterligare omständigheter av betydelse för framställningen skall den anmodade staten underrättas härom.

Artikel 19

Möjlighet att avslå framställning

Den anmodade staten är inte skyldig att efterkomma en framställning, om den ansökande staten inte prövat alla de möjligheter som står till dess förfogande inom dess eget område, utom i de fall då vidtagandet av sådana åtgärder skulle medföra oproportionerligt stora svårigheter.

Artikel 20

Svar på framställning om handräckning

1. Bifalls framställning om handräckning skall den anmodade staten snarast möjligt underrätta den ansökande staten om de åtgärder som har vidtagits och resultatet av handräckningen.

2. Avslås framställningen skall den anmodade staten snarast möjligt underrätta den ansökande staten om beslutet och skälen för detta.

3. Har den ansökande staten, i en handräckningsframställning gällande upplysningar, särskilt angett i vilken form upplysningarna önskas, skall den anmodade staten, om den har möjlighet därtill, meddela upplysningarna i önskad form.

Article 21

Protection des personnes et limites de l'obligation d'assistance

1. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme limitant les droits et garanties accordés aux personnes par la législation ou la pratique administrative de l'Etat requis.

2. Sauf en ce qui concerne l'Article 14, les dispositions de la présente Convention ne peuvent être interprétées comme imposant à l'Etat requis l'obligation:

a. de prendre des mesures qui dérogent à sa législation ou à sa pratique administrative, ou à la législation ou à la pratique administrative de l'Etat requérant;

b. de prendre des mesures qu'il estime contraires à l'ordre public ou à ses intérêts essentiels;

c. de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou de sa pratique administrative, ou de la législation ou de la pratique administrative de l'Etat requérant;

d. de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public ou à ses intérêts essentiels;

e. d'accorder une assistance si et dans la mesure où il estime que l'imposition de l'Etat requérant est contraire aux principes d'imposition généralement admis ou aux dispositions d'une convention en vue d'éviter la double imposition ou de toute autre convention qu'il a conclue avec l'Etat requérant;

f. d'accorder une assistance si l'application de la présente Convention devait aboutir à une discrimination entre un ressortissant de l'Etat requis et les ressortissants de l'Etat requérant qui se trouvent dans la même situation.

Article 21

Protection of persons and limits to the obligation to provide assistance

1. Nothing in this Convention shall affect the rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested State.

2. Except in the case of Article 14, the provisions of this Convention shall not be construed so as to impose on the requested State the obligation:

a. to carry out measures at variance with its own laws or administrative practice or the laws or administrative practice of the applicant State;

b. to carry out measures which it considers contrary to public policy (ordre public) or to its essential interests;

c. to supply information which is not obtainable under its own laws or its administrative practice or under the laws of the applicant State or its administrative practice;

d. to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public) or to its essential interests;

e. to provide administrative assistance if and insofar as it considers the taxation in the applicant State to be contrary to generally accepted taxation principles or to the provisions of a convention for the avoidance of double taxation, or of any other convention which the requested State has concluded with the applicant State;

f. to provide assistance if the application of this Convention would lead to discrimination between a national of the requested State and nationals of the applicant State in the same circumstances.

Artikel 21

Skydd för personer och begränsning av skyldigheten att bevilja handräckning

1. Denna konvention påverkar inte de rättigheter och det skydd som tillkommer personer enligt den anmodade statens lagstiftning eller administrativa praxis.

2. Utom i fråga om artikel 14 skall bestämmelserna i denna konvention inte anses medföra skyldighet för den anmodade staten att

a) vidta åtgärder som avviker från lagstiftning eller administrativ praxis i denna stat eller i den ansökande staten;

b) vidta åtgärder som enligt den anmodade statens uppfattning strider mot allmänna hänsyn (ordre public) eller mot dess väsentliga intressen;

c) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller administrativ praxis i denna stat eller i den ansökande staten;

d) lämna upplysningar som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public) eller mot dess väsentliga intressen;

e) lämna handräckning, om och i den mån den anser att beskattningen i den ansökande staten strider mot allmänt gällande beskattningsprinciper, eller mot bestämmelserna i ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning eller annat avtal som ingåtts mellan den anmodade staten och den ansökande staten;

f) lämna handräckning, om tillämpningen av denna konvention skulle leda till diskriminering mellan en medborgare i den anmodade staten och medborgare i den ansökande staten under samma förhållanden.

Article 22

Secret

1. Les renseignements obtenus par une Partie en application de la présente Convention sont tenus secrets dans les mêmes conditions que celles prévues pour les renseignements obtenus en application de la législation de cette Partie ou dans les conditions relatives au secret prévues dans la Partie qui les a fournis, lorsque ces dernières conditions sont plus contraignantes.

2. Ces renseignements ne sont communiqués en tout cas qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs ou de surveillance) concernées par l'établissement, la perception ou le recouvrement des impôts de cette Partie, par les procédures ou les poursuites pénales concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours se rapportant à ces impôts. Seules lesdites personnes et autorités peuvent utiliser ces renseignements et uniquement aux fins indiquées ci-dessus. Elles peuvent, nonobstant les dispositions du paragraphe 1, en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements concernant lesdits impôts, sous réserve de l'autorisation préalable de l'autorité compétente de la Partie qui a fourni les renseignements; toutefois, deux ou plusieurs Parties peuvent, d'un commun accord, renoncer à la condition de l'autorisation préalable.

3. Lorsqu'une Partie a formulé une réserve prévue à l'Article 30, paragraphe 1, alinéa (a), toute autre Partie qui obtient des renseignements de la première Partie ne peut pas les utiliser pour un impôt inclus dans une catégorie qui a fait l'objet de la réserve. De même, la Partie ayant formulé la réserve ne peut pas utiliser, pour un impôt inclus dans la catégorie qui fait l'objet de la réserve, les renseignements obtenus en vertu de la présente Convention.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3, les renseignements obtenus par une Partie peuvent être utilisés à d'autres fins lorsque l'utilisation de tels renseignements à de telles fins est possible selon la législation de la Partie qui fournit les renseignements et que l'autorité compétente de cette

Article 22

Secrecy

1. Any information obtained by a Party under this Convention shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Party, or under the conditions of secrecy applying in the supplying Party if such conditions are more restrictive.

2. Such information shall in any case be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative or supervisory bodies) involved in the assessment, collection or recovery of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, taxes of that Party. Only the persons or authorities mentioned above may use the information and then only for such purposes. They may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, disclose it in public court proceedings or in judicial decisions relating to such taxes, subject to prior authorisation by the competent authority of the supplying Party. However, any two or more Parties may mutually agree to waive the condition of prior authorisation.

3. If a Party has made a reservation provided for in sub-paragraph a. of paragraph 1 of Article 30, any other Party obtaining information from that Party shall not use it for the purpose of a tax in a category subject to the reservation. Similarly, the Party making such a reservation shall not use information obtained under this Convention for the purpose of a tax in a category subject to the reservation.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, information received by a Party may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of the supplying Party and the competent authority of that Party authorises such use. Information provided by

Artikel 22

Sekretess

1. Upplysningar som en part erhållit enligt denna konvention skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt denna parts interna lagstiftning eller i enlighet med sekretessbestämmelserna i den part som lämnat upplysningarna, om dessa bestämmelser är mer restriktiva.

2. Sådana upplysningar får under inga omständigheter yppas för andra än sådana personer eller myndigheter (häri inbegripna domstolar och förvaltnings- eller övervakningsorgan) som fastställer, uppbär eller inriver denna parts skatter eller handlägger ärenden i samband med verkställighet av dessa skatter eller handlägger åtal eller överklaganden i fråga om dessa skatter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och därvid endast för nu angivna ändamål. De får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, yppa dem vid offentligt domstolsförfarande eller i domstolsavgörande som har samband med dessa skatter under förutsättning att den behöriga myndigheten i den part som lämnat upplysningarna i förväg samtycker därtill. Två eller flera parter kan emellertid ömsesidigt komma överens om att avstå från kravet på sådant samtycke.

3. Om en part har gjort en reservation enligt artikel 30 punkt 1 a) skall en annan part som erhåller upplysningar från denna part inte använda upplysningarna med avseende på skatt av sådant slag som omfattas av reservationen. Likaledes skall den part som gjort reservationen inte använda upplysningar som erhållits enligt denna konvention med avseende på skatt av sådant slag som omfattas av reservationen.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för

Partie consent à une telle utilisation. Les renseignements fournis par une Partie à une autre Partie peuvent être transmis par celle-ci à une troisième Partie, sous réserve de l'autorisation préalable de l'autorité compétente de la première Partie.

Article 23

Procédures

1. Les actions se rapportant aux mesures prises en vertu de la présente Convention par l'Etat requis sont intentées exclusivement devant l'instance appropriée dudit Etat.

2. Les actions se rapportant aux mesures prises par l'Etat requérant en vertu de la présente Convention, en particulier celles qui, en matière de recouvrement, concernent l'existence ou le montant de la créance fiscale ou le titre qui permet d'en poursuivre l'exécution, sont intentées exclusivement devant l'instance appropriée de ce même Etat. Si une telle action est exercée, l'Etat requérant en informe immédiatement l'Etat requis et celui-ci suspend la procédure en attendant la décision de l'instance saisie. Toutefois, si l'Etat requérant le lui demande, il prend des mesures conservatoires en vue du recouvrement. L'Etat requis peut aussi être informé d'une telle action par toute personne intéressée; dès réception de cette information, il consultera, s'il y a lieu, l'Etat requérant à ce sujet.

3. Dès qu'il a été définitivement statué sur l'action intentée, l'Etat requis ou, selon le cas, l'Etat requérant notifie à l'autre Etat la décision prise et ses effets sur la demande d'assistance.

Chapitre V

Dispositions spéciales

Article 24

Mise en œuvre de la Convention

1. Les Parties communiquent entre elles pour la mise en œuvre de la présente Convention par l'intermédiaire de leurs autorités compétentes respectives; celles-ci peuvent communiquer directement entre elles à cet

a Party to another Party may be transmitted by the latter to a third Party, subject to prior authorisation by the competent authority of the first-mentioned Party.

Article 23

Proceedings

1. Proceedings relating to measures taken under this Convention by the requested State shall be brought only before the appropriate body of that State.

2. Proceedings relating to measures taken under this Convention by the applicant State, in particular those which, in the field of recovery, concern the existence or the amount of the tax claim or the instrument permitting its enforcement, shall be brought only before the appropriate body of that State. If such proceedings are brought, the applicant State shall inform the requested State which shall suspend the procedure pending the decision of the body in question. However, the requested State shall, if asked by the applicant State, take measures of conservancy to safeguard recovery. The requested State can also be informed of such proceedings by any interested person. Upon receipt of such information the requested State shall consult on the matter, if necessary, with the applicant State.

3. As soon as a final decision in the proceedings has been given, the requested State or the applicant State, as the case may be, shall notify the other State of the decision and the implications which it has for the request for assistance.

Chapter V

Special provisions

Article 24

Implementation of the Convention

1. The Parties shall communicate with each other for the implementation of this Convention through their respective competent authorities. The competent authorities may communicate directly for this purpose

dess andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill.

Artikel 23

Rättsliga åtgärder

1. Överklaganden i fråga om åtgärder som den anmodade staten har vidtagit enligt denna konvention får ske endast hos vederbörande myndighet i denna stat.

2. Överklaganden i fråga om åtgärder som den ansökande staten har vidtagit enligt denna konvention — särskilt sådana åtgärder i samband med indrivning, vilka avser förekomsten av skattefordran eller dess storlek eller verkställighetstitel — får ske endast hos vederbörande myndighet i denna stat. Sker sådana överklaganden skall den ansökande staten ofördröjligen underrätta den anmodade staten, som skall uppskjuta åtgärderna till dess att beslut i ärendet meddelats av den aktuella myndigheten. Den anmodade staten skall dock på begäran av den ansökande staten vidta säkringsåtgärder för att säkerställa indrivningen. Även den som saken angår kan meddela den anmodade staten att rättsliga åtgärder har vidtagits. Sedan sådan underrättelse har inkommit, skall den anmodade staten, när detta behövs, rådgöra med den ansökande staten i ärendet.

3. Så snart ett överklagat ärende har slutligt avgjorts, skall den anmodade staten eller den ansökande staten underrätta den andra staten om avgörandet och dess konsekvenser för handräckningsframställningen.

Kapitel V

Särskilda bestämmelser

Artikel 24

Konventionens genomförande

1. Parterna skall stå i förbindelse med varandra genom sina behöriga myndigheter för att tillämpa denna konvention. De behöriga myndigheterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i detta syfte och kan hemyn-

effet et peuvent autoriser des autorités qui leur sont subordonnées à agir en leur nom. Les autorités compétentes de deux ou plusieurs Parties peuvent fixer d'un commun accord les modalités d'application de la Convention en ce qui les concerne.

2. Lorsque l'Etat requis estime que l'application de la présente Convention dans un cas particulier pourrait avoir des conséquences indésirables graves, les autorités compétentes de l'Etat requis et de l'Etat requérant se concertent et s'efforcent de résoudre la situation par voie d'accord mutuel.

3. Un organe de coordination composé de représentants des autorités compétentes des Parties suit, sous l'égide de l'OCDE, la mise en œuvre de la Convention et ses développements. A cet effet, il recommande toute mesure susceptible de contribuer la réalisation des objectifs généraux de la Convention. En particulier, il constitue un forum pour l'étude de méthodes et procédures nouvelles tendant à accroître la coopération internationale en matière fiscale et, s'il y a lieu, il recommande de réviser la Convention ou d'y apporter des amendements. Les Etats qui ont signé mais n'ont pas encore ratifié, accepté ou approuvé la Convention pourront se faire représenter aux réunions de l'organe de coordination à titre d'observateur.

4. Tout Partie peut inviter l'organe de coordination à émettre un avis quant à l'interprétation des dispositions de la Convention.

5. Si des difficultés ou des doutes surgissent entre deux ou plusieurs Parties quant à la mise en œuvre ou l'interprétation de la Convention, les autorités compétentes desdites Parties s'efforcent de résoudre la question par voie d'accord amiable. La décision est communiquée à l'organe de coordination.

6. Le Secrétaire Général de l'OCDE fait part aux Parties ainsi qu'aux Etats signataires de la Convention qui ne l'ont pas encore ratifiée, acceptée ou approuvée des avis émis par l'organe de coordination conformément aux dispositions du paragraphe 4 ci-dessus et des accords amiables obtenus en vertu du paragraphe 5 ci-dessus.

and may authorise subordinate authorities to act on their behalf. The competent authorities of two or more Parties may mutually agree on the mode of application of the Convention among themselves.

2. Where the requested State considers that the application of this Convention in a particular case would have serious and undesirable consequences, the competent authorities of the requested and of the applicant State shall consult each other and endeavour to resolve the situation by mutual agreement.

3. A co-ordinating body composed of representatives of the competent authorities of the Parties shall monitor the implementation and development of this Convention, under the aegis of the OECD. To that end, the co-ordinating body shall recommend any action likely to further the general aims of the Convention. In particular it shall act as a forum for the study of new methods and procedures to increase international co-operation in tax matters and, where appropriate, it may recommend revisions or amendments to the Convention. States which have signed but not yet ratified, accepted or approved the Convention are entitled to be represented at the meetings of the co-ordinating body as observers.

4. A Party may ask the co-ordinating body to furnish opinions on the interpretation of the provisions of the Convention.

5. Where difficulties or doubts arise between two or more Parties regarding the implementation or interpretation of the Convention, the competent authorities of those Parties shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement. The agreement shall be communicated to the co-ordinating body.

6. The Secretary General of OECD shall inform the Parties and the Signatory States which have not yet ratified, accepted or approved the Convention, of opinions furnished by the co-ordinating body according to the provisions of paragraph 4 above and of mutual agreements reached under paragraph 5 above.

ga underlydande myndigheter att handla på sina vägnar. De behöriga myndigheterna i två eller flera parter kan ömsesidigt komma överens om hur konventionen skall tillämpas dem emellan.

2. Om den anmodade staten anser att konventionens tillämpning i ett bestämt fall skulle ha allvarliga och icke önskvärda konsekvenser, skall de behöriga myndigheterna i den anmodade och den ansökande staten rådgöra med varandra och söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Ett koordineringsorgan sammanställt av företrädare för parternas behöriga myndigheter skall under OECD:s överinseende övervaka tillämpningen och utvecklingen av denna konvention. I detta syfte skall koordineringsorganet avge rekommendationer om sådana åtgärder som är ägnade att främja konventionens allmänna syften. Det skall speciellt fungera som ett forum för studiet av nya metoder och förfaranden för ökat internationellt samarbete i skattefrågor och vid behov avge rekommendationer om översyn eller ändring av konventionen. Stater som har undertecknat men ännu inte ratificerat, godtagit eller godkänt konventionen är berättigade att vara företrädare vid koordineringsorganets sammanträden som observatörer.

4. En part kan be koordineringsorganet om utlåtande angående tolkningen av konventionens bestämmelser.

5. Om mellan två eller flera parter uppkommer svårigheter eller tvivelsmål i fråga om tillämpningen eller tolkningen av konventionen skall de behöriga myndigheterna i dessa parter söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse. Överenskommelsen skall delges koordineringsorganet.

6. OECD:s generalsekreterare skall underrätta parterna och de stater som har undertecknat men ännu inte ratificerat, godtagit eller godkänt konventionen om sådana uttåtanden som koordineringsorganet avgivit enligt punkt 4 och om sådana ömsesidiga överenskommelser som ingåtts enligt punkt 5.

Article 25

Langues

Les demandes d'assistance ainsi que les réponses sont rédigées dans l'une des langues officielles de l'OCDE ou du Conseil de l'Europe ou dans toute autre langue que les Parties concernées conviennent bilatéralement d'employer.

Article 26

Frais

Sauf si les Parties concernées en conviennent autrement par voie bilatérale:

a. les frais ordinaires engagés pour fournir l'assistance sont à la charge de l'Etat requis;

b. les frais extraordinaires engagés pour fournir l'assistance sont à la charge de l'Etat requérant.

Chapitre VI**Dispositions finales**

Article 27

Autres accords et arrangements internationaux

1. Les possibilités d'assistance prévues par la présente Convention ne limiteront pas ni ne seront limitées par celles découlant de tous accords internationaux et autres arrangements qui existent ou pourront exister entre les Parties concernées ou de tous autres instruments qui se rapportent à la coopération en matière fiscale.

2. Par dérogation aux dispositions de la présente Convention, les Parties, membres de la Communauté Economique Européenne, appliquent, dans leurs relations mutuelles, les règles communes en vigueur dans cette Communauté.

Article 28

Signature et entrée en vigueur de la Convention

1. La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe et des pays Membres de l'OCDE. Elle sera soumise à ratification, acceptation

Article 25

Language

Requests for assistance and answers thereto shall be drawn up in one of the official languages of the OECD and of the Council of Europe or in any other language agreed bilaterally between the Contracting States concerned.

Article 26

Costs

Unless otherwise agreed bilaterally by the Parties concerned:

a. ordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested State;

b. extraordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the applicant State.

Chapter VI**Final provisions**

Article 27

Other international agreements or arrangements

1. The possibilities of assistance provided by this Convention do not limit, nor are they limited by, those contained in existing or future international agreements or other arrangements between the Parties concerned or other instruments which relate to co-operation in tax matters.

2. Notwithstanding the rules of the present Convention, those Parties which are members of the European Economic Community shall apply in their mutual relations the common rules in force in that Community.

Article 28

Signature and entry into force of the Convention

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the Member countries of OECD. It is subject to ratification, acceptance or ap-

Artikel 25

Språk

Framställningar om handräckning och svar på dessa skall upprättas på något av OECD:s eller Europarådets officiella språk eller på något annat språk varom de avtalsslutande staterna i fråga överenskommit bilateralt.

Artikel 26

Kostnader

Har inte annat överenskommits bilateralt mellan parterna i fråga gäller följande:

a) den anmodade staten skall svara för sedvanliga kostnader för utförande av handräckning;

b) den ansökande staten skall svara för sådana kostnader för utförande av handräckning som inte kan anses sedvanliga.

Kapitel vi

Slutbestämmelser

Artikel 27

Andra internationella överenskommelser eller arrangemang

1. Handräckningsmöjligheterna enligt denna konvention begränsar inte, och begränsas inte av, handräckningsmöjligheterna enligt existerande eller framtida internationella överenskommelser eller andra arrangemang mellan ifrågavarande parter eller av andra instrument som hänför sig till samarbete i skattefrågor.

2. De parter som är medlemmar av Europeiska ekonomiska gemenskapen skall, utan hinder av reglerna i denna konvention, i sina inbördes relationer tillämpa gemenskapens ikraftvarande gemensamma regler.

Artikel 28

Konventionens undertecknande och ikraftträdande

1. Denna konvention är öppen att undertecknas av Europarådets medlemsstater och OECD:s medlemsländer. Den förutsätter ratifikation, godtagande eller godkännande.

ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près de l'un des Dépositaires.

2. La Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle cinq Etats auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention conformément aux dispositions du paragraphe 1.

3. Pour tout Etat membre du Conseil de l'Europe ou pays Membres de l'OCDE qui exprimera ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, celle-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article 29

Application territoriale de la Convention

1. Au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, chaque Etat peut désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

2. Tout Etat peut, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée à l'un des Dépositaires, étendre l'application de la présente Convention à tout autre territoire désigné dans la déclaration. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Dépositaire.

3. Toute déclaration faite en vertu de l'un des deux paragraphes précédents pourra être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée à l'un des Dépositaires. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Dépositaire.

proval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with one of the Depositaries.

2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

3. In respect of any member State of the Council of Europe or any Member country of OECD which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 29

Territorial application of the Convention

1. Each State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to one of the Depositaries, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Depositary.

3. Any declaration made under either of the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary.

Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet skall deponeras hos endera depositarien.

2. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd av tre månader efter den dag när fem stater har uttryckt samtycke till att vara bundna av konventionen i enlighet med bestämmelserna i punkt 1.

3. I fråga om Europarådets medlemsstater och OECD:s medlemsländer som därefter uttrycker samtycke till att vara bundna av konventionen skall konventionen träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tidrymd om tre månader efter dagen för deponeringen av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet.

Artikel 29

Konventionens territoriella tillämpning

1. Varje stat kan vid undertecknandet av konventionen eller vid deponeringen av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet ange det område eller de områden på vilka denna konvention skall tillämpas.

2. En stat kan vid en senare tidpunkt, genom att meddela endera depositarien, utvidga tillämpningen av denna konvention till område som anges i meddelandet. I fråga om sådant område skall konventionen träda i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd om tre månader efter den dag då depositarien mottagit meddelandet.

3. Ett meddelande enligt någondera av föregående punkter kan, i fråga om område som anges i meddelandet, återtas genom underrättelse till någondera depositarien. Återtagande får verkan den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd om tre månader efter den dag då depositarien mottagit underrättelsen.

Article 30

Réserves

1. Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, déclarer qu'il se réserve le droit:

a. de n'accorder aucune forme d'assistance pour les impôts des autres Parties entrant dans l'une quelconque des catégories énumérées à l'Article 2, paragraphe 1, alinéa (b) à condition que ladite Partie n'ait inclus dans l'Annexe A de la Convention aucun de ses propres impôts entrant dans cette catégorie;

b. de ne pas accorder d'assistance en matière de recouvrement de créances fiscales quelconques, ou de recouvrement d'amendes administratives soit pour tous les impôts soit seulement pour les impôts d'une ou plusieurs des catégories énumérées à l'Article 2, paragraphe 1.

c. de ne pas accorder d'assistance en rapport avec des créances fiscales qui existent déjà à la date d'entrée en vigueur de la Convention pour cet Etat ou, si une réserve a, au préalable, été faite en vertu de l'alinéa (a) ou (b) ci-dessus, à la date du retrait d'une telle réserve au sujet des impôts de la catégorie en question;

d. de ne pas accorder d'assistance en matière de notification de documents soit pour tous les impôts soit seulement pour les impôts d'une ou plusieurs des catégories énumérées à l'Article 2, paragraphe 1;

e. de ne pas accepter les notifications par voie postale prévues à l'Article 17, paragraphe 3.

2. Aucune autre réserve n'est admise.

3. Toute Partie peut, après l'entrée en vigueur de la Convention à son égard, formuler une ou plusieurs réserves visées au paragraphe 1 dont elle n'avait pas fait usage lors de la ratification, acceptation ou approbation. De telles réserves entreront en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la réserve par l'un des Dépositaires.

4. Toute Partie qui a formulé une réserve en vertu des paragraphes 1 et 3 peut la retirer

Article 30

Reservations

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, declare that it reserves the right:

a. not to provide any form of assistance in relation to the taxes of other Parties in any of the categories listed in sub-paragraph (b) of paragraph 1 of Article 2, provided that it has not included any domestic tax in that category under Annex A of the Convention;

b. not to provide assistance in the recovery of any tax claim, or in the recovery of an administrative fine, for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;

c. not to provide assistance in respect of any tax claim, which is in existence at the date of entry into force of the Convention in respect of that State or, where a reservation has previously been made under sub-paragraph (a) or (b) above, at the date of withdrawal of such a reservation in relation to taxes in the category in question;

d. not to provide assistance in the service of documents for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;

e. not to permit the service of documents through the post as provided for in paragraph 3 of Article 17.

2. No other reservation may be made.

3. After the entry into force of the Convention in respect of a Party, that Party may make one or more of the reservations listed in paragraph 1 which it did not make at the time of ratification, acceptance or approval. Such reservations shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the reservation by one of the Depositaries.

4. Any Party which has made a reservation under paragraphs 1 and 3 may wholly or part-

Artikel 30

Reservationer

1. Varje stat kan i samband med undertecknandet eller deponeringen av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet eller vid en senare tidpunkt meddela att den förbehåller sig rätten att

a) inte bevilja någon form av handräckning som avser andra parter skatter av något av de slag som anges i artikel 2 punkt 1 b), förutsatt att den inte i konventionens bilaga A tagit in egna skatter av detta slag;

b) inte bevilja handräckning för indrivning av skattefordringar eller administrativa pålagor i fråga om något slags skatter eller endast i fråga om ett eller flera av de slags skatter som anges i artikel 2 punkt 1;

c) inte bevilja handräckning med avseende på skattefordran som existerade vid den tidpunkt då konventionen trädde i kraft beträffande denna stat eller, om en reservation tidigare har gjorts enligt punkt a) eller b) ovan, då reservationen med avseende på skatter av detta slag återtog;

d) inte bevilja handräckning för delgivning av handlingar i fråga om något slags skatter eller endast i fråga om ett eller flera av de slags skatter som anges i artikel 2 punkt 1;

e) inte tillåta delgivning av handlingar per post enligt artikel 17 punkt 3.

2. Inga andra reservationer får göras.

3. Sedan konventionen har trätt i kraft beträffande en part kan denna part göra en eller flera av de reservationer som anges i punkt 1 som den inte har gjort vid tidpunkten för ratifikationen, godtagandet eller godkännandet. Sådana reservationer skall träda i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd om tre månader efter den dag då endera depositarien mottagit reservationen.

4. Varje part som har gjort en reservation enligt punkt 1 eller 3 kan helt eller delvis

en tout ou en partie en adressant une notification à l'un des Dépositaires. Le retrait prendra effet à la date de réception de la notification par le Dépositaire.

5. La Partie qui a formulé une réserve au sujet d'une disposition de la présente Convention ne peut prétendre à l'application de cette disposition par une autre Partie; toutefois, elle peut, si la réserve est partielle, prétendre à l'application de cette disposition dans la mesure où elle l'a acceptée.

Article 31

Dénonciation

1. Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification à l'un des Dépositaires.

2. La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Dépositaire.

3. La Partie qui dénonce la présente Convention reste liée par l'Article 22 tant qu'elle conserve en sa possession des informations, documents ou autres renseignements obtenus en application de la Convention.

Article 32

Dépositaires et leurs fonctions

1. Le Dépositaire auprès duquel un acte, notification ou communication sera accompli notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe et aux pays Membres de l'OCDE:

- a. toute signature;
- b. le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation;
- c. toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention conformément aux dispositions des Articles 28 et 29;
- d. toute déclaration formulée en application des dispositions de l'Article 4, paragraphe 3 ou de l'Article 9, paragraphe 3 et le retrait desdites déclarations;
- e. toute réserve formulée en application des dispositions de l'Article 30 et le retrait de toute réserve effectué en application des dis-

ly withdraw it by means of a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Depositary in question.

5. A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not require the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial, require the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 31

Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to one of the Depositaries.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Depositary.

3. Any Party which denounces the Convention shall remain bound by the provisions of Article 22 for as long as it retains in its possession any documents or information obtained under the Convention.

Article 32

Depositaries and their functions

1. The Depositary with whom an act, notification or communication has been accomplished, shall notify the member States of the Council of Europe and the Member countries of OECD of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 28 and 29;
- d. any declaration made in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 4 or paragraph 3 of Article 9 and the withdrawal of any such declaration;
- e. any reservation made in pursuance of the provisions of Article 30 and the withdrawal of any reservation effected in pursu-

återta den genom underrättelse till endera depositarien. Återtagandet får verkan den dag då ifrågavarande depositarie mottar underrättelsen.

5. En part som har gjort en reservation med avseende på en bestämmelse i denna konvention får inte kräva att en annan part skall tillämpa denna bestämmelse; den kan emellertid, om dess reservation är partiell, kräva att bestämmelsen tillämpas i den utsträckning som den själv har godtagit bestämmelsen.

Artikel 31

Uppsägning

1. Varje part kan när som helst säga upp denna konvention genom underrättelse adresserad till endera depositarien.

2. Uppsägningen får verkan den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd om tre månader efter den dag depositarien mottagit underrättelsen.

3. En part som säger upp konventionen skall förbli bunden av bestämmelserna i artikel 22 så länge som denna part innehar handlingar eller upplysningar som erhållits enligt konventionen.

Artikel 32

Depositarierna och deras uppgifter

1. Den depositarie som mottagit instrument, underrättelse eller meddelande skall underrätta Europarådets medlemsstater och OECD:s medlemsländer om:

- a) undertecknanden;
- b) deponeringar av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument;
- c) dagen för ikraftträdandet av denna konvention enligt bestämmelserna i artiklarna 28 och 29;
- d) förklaring enligt bestämmelserna i artikel 4 punkt 3 eller artikel 9 punkt 3 och återtagande av sådan förklaring;
- e) reservationer enligt bestämmelserna i artikel 30 och återtagande av reservation enligt bestämmelserna i artikel 30 punkt 4;

positions de l'Article 30, paragraphe 4;

f. toute notification reçue en application des dispositions de l'Article 2, paragraphes 3 ou 4, l'Article 3, paragraphe 3, de l'Article 29 ou de l'Article 31, paragraphe 1;

g. tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la présente Convention.

2. Le Dépositaire qui reçoit une communication ou qui effectue une notification conformément au paragraphe 1 en informera immédiatement l'autre Dépositaire.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Strasbourg, le en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en deux exemplaires dont l'un sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe et l'autre dans les archives de l'OCDE. Les Secrétaires Généraux du Conseil de l'Europe et de l'OCDE en communiqueront copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe et des pays Membres de l'OCDE.

Annexe A Impôts auxquels s'applique la Convention
(Article 2, paragraphe 2 de la Convention)

Annexe B Autorités compétentes
(Article 3, paragraphe 1 (d) de la Convention)

Annexe C Définition du terme « ressortissant » aux fins de la Convention
(Article 3, paragraphe 1 (e) de la Convention)

ance of the provisions of paragraph 4 of Article 30;

f. any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 3 or 4 of Article 2, paragraph 3 of Article 3, Article 29 or paragraph 1 of Article 31;

g. any other act, notification or communication relating to this Convention.

2. The Depositary receiving a communication or making a notification in pursuance of the provisions of paragraph 1 shall inform immediately the other Depositary thereof.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, the in English and French, both texts being equally authentic, in two copies of which one shall be deposited in the archives of the Council of Europe and the other in the archives of OECD. The Secretaries General of the Council of Europe and of OECD shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and Member country of OECD.

Annex A Taxes to which the Convention would apply
(Paragraph 2 of Article 2 of the Convention)

Annex B Competent authorities
(Paragraph 1 (d) of Article 3 of the Convention)

Annex C Definition of the word "National" for the purpose of the Convention
(Paragraph 1 (e) of Article 3 of the Convention)

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

f) underrättelse enligt bestämmelserna i artikel 2 punkt 3 eller 4, artikel 3 punkt 3, artikel 29 eller artikel 31 punkt 1;

g) andra handlingar, underrättelser eller meddelanden som hänför sig till denna konvention.

2. En depositarie som mottar meddelande eller ger underrättelse enligt bestämmelserna i punkt 1 skall omedelbart underrätta den andra depositarien om detta.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat konventionen.

Som skedde i Strasbourg, den på engelska och franska språket, vilka båda texter har lika vitsord, i två exemplar, varav det ena skall deponeras i Europarådets arkiv och det andra i OECD:s arkiv. Generalsekreterarna i Europarådet respektive OECD skall översända bestyrkta kopior till alla Europarådets medlemsstater och OECD:s medlemsländer.

Bilaga A Skatter på vilka konventionen
tillämpas
(Artikel 2 punkt 2 av konventionen)

Bilaga B Behöriga myndigheter
(Artikel 3 punkt 1 d) av konventionen)

Bilaga C Definition av uttrycket "medborgare" vid tillämpningen av konventionen
(Artikel 3 punkt 1 e) av konventionen)

Lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Vad i denna lag sägs om skatt gäller även allmän avgift samt ränta på skatt eller allmän avgift och administrativa pålagor och kostnader i samband med indrivning.

2 § I fråga om utländsk tull, andra skatter, avgifter och pålagor som av svensk tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor gäller denna lag endast i den mån det särskilt anges i lagen (1969:200) om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga eller i 2 § lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tulllag.

3 § Med handräckning avses i denna lag

1. utbyte av upplysningar, här i begripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning,
2. bistånd vid indrivning, här i begripet säkringsåtgärder, samt
3. delgivning av handlingar.

Handräckning i Sverige åt myndighet i främmande stat

Allmänna bestämmelser

4 § I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat skall utländsk myndighet lämnas biträde med handräckning i skatteärende.

Riksskatteverket förordnar om handräckning i varje särskilt fall. Om handräckningen inte sker genom riksskatteverkets försorg, uppdrar verket åt vederbörande svenska myndighet att ombesörja handräckningen.

5 § Handräckning skall, om inte annat följer av 10 eller 12 §, genomföras i enlighet med vad som gäller för den svenska skatt som är närmast jämförlig med den utländska skatt som handräckningen avser.

6 § Handräckning får inte innefatta att svensk myndighet skall

1. vidta åtgärd som avviker från lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige.

2. vidta åtgärd som strider mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

3. lämna handräckning, om och i den mån beskattningen i den stat som begär handräckningen strider mot allmänt gällande beskattningsprinciper eller mot bestämmelserna i en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning eller i annan överenskommelse med den främmande staten.

Handräckning får inte heller innefatta att svensk myndighet skall

1. lämna upplysning som inte är tillgänglig enligt lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige.

2. lämna upplysning som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet

nyttjat förfaringssätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet. 1989/90:SkU17

3. lämna upplysning, om det skulle strida mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

7 § Föranleder handräckning talan inför svensk domstol eller myndighet, äger riksskatteverket ta emot stämning samt själv eller genom ombud föra talan.

Utredning i Sverige

8 § Riksskatteverket kan, efter framställning från den behöriga myndigheten i den främmande staten, medge företrädare för utländsk myndighet att närvara vid skatteutredning i Sverige.

Företrädare som avses i första stycket får inte fatta beslut i frågor som rör utredningen i Sverige.

9 § I fall då svensk myndighet, efter begäran från utländsk myndighet eller i anledning av vad som framkommit vid revision eller annan granskning, till utländsk myndighet översänder uppgift rörande skatt skall uppgiften även tillställas den som berörs därav för kännedom. I sådan underrättelse skall anges till vilken utländsk myndighet uppgiften översänts.

Underrättelse enligt första stycket får underlätas, om underrättelsen är uppenbart obehövlig eller om det kan befaras att underrättelsen skulle försvåra genomförandet av utländsk myndighets utredning eller beslut i skatteärende.

Indrivning i Sverige

10 § I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat gäller i fråga om preskription lagstiftningen i den stat som begärt handräckningen.

11 § Vid indrivning i Sverige av utländsk skatt får åtgärd för att försätta en betalningsskyldig i konkurs eller att väcka talan vid annan domstol än förvaltningsdomstol vidtas endast efter särskilt bemyndigande av riksskatteverket.

Ett sådant bemyndigande fordras också för att anta ackordsförslag beträffande utländsk skatt.

12 § Med förtran på skatt i främmande stat följer ej förmånsrätt enligt lagen (1971:1072) om förmånsberättigade skattefordringar m. m.

Delgivning av handlingar i Sverige

13 § Handling i ärende rörande utländsk skatt delges enligt delgivningslagen (1970:428). Särskild postdelgivning eller stämningsmannadelgivning får, även om det ej följer av bestämmelserna i 3 § nämnda lag, äga rum om riksskatteverket förordnar om det.

Handräckning i främmande stat

Allmänna bestämmelser

14 § I den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat får riksskatteverket begära biträde i den främmande staten med handräckning i skatteärende.

15 § Framställning enligt 14 § får göras endast under förutsättning att

1. motsvarande handräckningsåtgärd kan vidtas i Sverige i ett likartat ärende,

2. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt, om detta skulle kunna leda till allvarligt förfång för näringsidkare i dennes näringsverksamhet.

3. framställningen kan göras utan att detta skulle medföra att upplysningar lämnas, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn eller för Sverige väsentliga intressen.

16 § Uppgift som erhållits med stöd av överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får ej användas för att ändra eller söka ändring av svensk skatt, om detta skulle strida mot avtalet i fråga.

Utbyte av upplysningar

17 § Svensk myndighet får hos riksskatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat för att få del av deklarationer och andra uppgifter som erfordras i ett svenskt skatteärende.

I skatteärende som är av väsentligt intresse för beskattningen i Sverige får svensk myndighet hos riksskatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat som innebär att företrädare för verket eller myndigheten får närvara vid skatteutredning i den främmande staten.

Indrivning i främmande stat

18 § Kronofogdemyndighet får hos riksskatteverket hemställa om att verket begär handräckning i främmande stat för indrivning av svensk skatt. Hemställan får avse indrivning inte bara hos den skattskyldige utan även hos arbetsgivare eller annan som är betalningsskyldig enligt svensk lagstiftning.

Hemställan enligt första stycket får göras endast om beslutet i skatteärendet är verkställbart i Sverige och fordringen inte kan drivas in i Sverige utan väsentlig svårighet.

19 § Svensk skatt som har tagits ut genom handräckning i främmande stat anses i förhållande till den betalningsskyldige ha kommit riksskatteverket till handa vid tidpunkten för uttagandet.

Delgivning av handlingar i främmande stat

20 § Svensk myndighet, som önskar delgivning i främmande stat av handling rörande svensk skatt, skall hos riksskatteverket hemställa om att verket begär handräckning för sådan delgivning.

I den mån bestämmelse härom har intagits i överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får svensk myndighet, utan hinder av vad som föreskrivs i första stycket, ombesörja delgivning med person i den främmande staten genom att sända handlingen med posten enligt vad som sägs i 3 § första stycket delgivningslagen (1970:428).

Gemensamma bestämmelser

21 § Är ett ärende enligt denna lag av särskild betydelse eller annars av sådan beskaffenhet att det bör avgöras av regeringen, skall riksskatteverket med eget yttrande överlämna ärendet dit.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.
2. Genom lagen upphävs lagen (1978:352) om utredning i utländskt skatteärende.
3. Genom lagen upphävs vidare
 - kungörelsen (1941:999) angående särskilt förfarande för erhållande av handräckning i Amerikas Förenta Stater i vissa beskattningsärenden.
 - kungörelsen (1941:1000) angående handräckning på begäran av myndighet i Amerikas Förenta Stater i vissa beskattningsärenden,
 - kungörelsen (1958:381) angående förfarandet för erhållande av handräckning för indrivning i Belgien av svensk skatt,
 - kungörelsen (1958:382) angående handräckning åt belgisk myndighet i beskattningsärende.
 - förordningen (1973:630) om handläggningen av vissa handräckningsärenden, samt
 - förordningen (1978:724) om tillämpning av avtal mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om handräckning i skatteärenden.
4. Vad i lagen sägs om överenskommelse med främmande stat gäller inte, förutom bestämmelserna i 4, 14, 21 och 22 §§, avtalet den 14 maj 1935 med Tyska Riket angående handräckning i beskattningsärenden.

Lag om ändring i lagen (1969: 200) om uttagande av utländsk skatt, tull och annan allmän avgift

Härigenom föreskrivs att rubriken till lagen (1969: 200) om uttagande av utländsk skatt, tull och annan allmän avgift¹ samt lagen skall ha följande lydelse.

Lag om uttagande av utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga

Nuvarande lydelse

I den mån utländsk skatt, tull eller annan avgift enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får uttagas här i riket får Konungen förordna, att skatten eller avgiften skall uppbäras och indrivas i samma ordning som svensk skatt, tull eller annan allmän avgift, och bestämma villkoren för uppbörden och indrivningen.

Föreslagen lydelse

I den mån utländsk tull, annan skatt, avgift eller pålaga som av tullmyndighet uppbärs vid eller i samband med export eller import av varor enligt överenskommelse mellan Sverige och främmande stat får tas ut här i riket skall bestämmelserna i 1, 3–5 §§, 6 § första stycket, 7, 10–12 samt 16 §§ lagen (1989: 000) om ömsesidig handräckning i skatteärenden äga motsvarande tillämpning. Härvid skall vad som i dessa bestämmelser sägs om riksskatteverket i stället avse generaltullstyrelsen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

2. Vad i 4 § andra stycket lagen (1989: 000) om ömsesidig handräckning i skatteärenden sägs gäller inte avtalet den 18 december 1972 om ömsesidigt bistånd i tullfrågor.

Lag om ändring i lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tullag

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tullag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Bestämmelserna om förundersökning och tvångsmedel i lagen (1960:418) om straff för varusmuggling samt i 23, 27 och 28 kap. rättegångsbalken äger motsvarande tillämpning. Bestämmelse, vars tillämpning förutsätter att misstanke föreligger mot någon, får dock ej tillämpas. Tvångsmedel får ej användas i syfte att möjliggöra förverkande av egendom.

Bestämmelserna i 1, 4 – 9, 13 och 16 §§ lagen (1989:000) om ömsesidig handräckning i skatteärenden samt bestämmelserna om förundersökning och tvångsmedel i lagen (1960:418) om straff för varusmuggling samt i 23, 27 och 28 kap. rättegångsbalken äger motsvarande tillämpning. Bestämmelse, vars tillämpning förutsätter att misstanke föreligger mot någon, får dock ej tillämpas. Tvångsmedel får ej användas i syfte att möjliggöra förverkande av egen dom. Vad som i ovan nämnda bestämmelser i lagen (1989:000) om ömsesidig handräckning i skatteärenden sägs om riks-skatteverket skall härvid i stället avse generaltullstyrelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs att 61 § 1 och 2 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ skall upphöra att gälla den 1 januari 1990.

¹ Senaste lydelse av
61 § 1 mom. 1986:1288
61 § 2 mom. 1981:839.

Lagom ändring i sekretesslagen (1980:100)

Härigenom föreskrivs att 12 kap. 3 och 4 §§ sekretesslagen (1980:100)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

12 kap.

3 §

Sekretess för uppgift i mål eller ärende i domstols rättskipande eller rättsvårdande verksamhet upphör att gälla i målet eller ärendet, om uppgiften förebringas vid offentlig förhandling i samma mål eller ärende.

Förebringas sekretessbelagd uppgift som avses i första stycket vid förhandling inom stängda dörrar, består sekretessen under den fortsatta handläggningen, om domstolen inte förordnar annat. Sedan domstolen har skilt målet eller ärendet från sig, består sekretessen endast om domstolen i domen eller beslutet har förordnat om det.

Förebringas sekretessbelagd uppgift som avses i första stycket vid förhandling inom stängda dörrar, består sekretessen under den fortsatta handläggningen, om domstolen inte förordnar annat. Sedan domstolen har skilt målet eller ärendet från sig, består sekretessen endast om domstolen i domen eller beslutet har förordnat om det. *Sådant förordnande skall alltid meddelas för uppgift för vilken sekretess gäller enligt 9 kap. 3 § andra stycket, om det skulle strida mot avtal som avses där att uppgiften röjs.*

Fullföljs talan i mål eller ärende vari domstol har meddelat förordnande om att sekretess för uppgift skall bestå, skall den högre rätten pröva förordnandet när den skiljer målet eller ärendet från sig.

4 §

Sekretess för uppgift i mål eller ärende i domstols rättskipande eller rättsvårdande verksamhet upphör att gälla i målet eller ärendet, om uppgiften tas in i dom eller annat beslut i samma mål eller ärende.

Första stycket tillämpas inte, om domstolen i domen eller beslutet har förordnat att sekretessen skall bestå. *Sådant förordnande får inte omfatta domslutet eller motsvarande del av annat beslut, såvida inte rikets säkerhet eller annat intresse av synnerlig vikt oundgängligen påkallar det.* Angår målet eller ärendet någons civila rättigheter och skyldigheter eller anklagelse mot någon för brott, gäller dessutom att förordnande som omfattar domslut eller motsvarande del av annat beslut får meddelas endast om riket befinner sig i krig eller krigsfara el-

Första stycket tillämpas inte, om domstolen i domen eller beslutet har förordnat att sekretessen skall bestå. *Sådant förordnande skall alltid meddelas för uppgift för vilken sekretess gäller enligt 9 kap. 3 § andra stycket, om det skulle strida mot avtal som avses där att uppgiften röjs. Förordnande att sekretessen skall bestå får inte omfatta domslutet eller motsvarande del av annat beslut, såvida inte rikets säkerhet eller annat intresse av synnerlig vikt oundgängligen påkallar det.* Angår målet eller ärendet någons civila rättigheter och skyldig-

¹ Lagen omtryckt 1988:9.

ler andra utomordentliga, av krig
föranledda förhållanden råder.

heter eller anklagelse mot någon för
brott, gäller dessutom att förord-
nande som omfattar domslut eller
motsvarande del av annat beslut får
meddelas endast om riket befinner
sig i krig eller krigsfara eller andra
utomordentliga, av krig föranledda
förhållanden råder.

Har domstol meddelat förordnande enligt andra stycket, gäller sekre-
sen också hos domstol eller annan myndighet som får del av domen eller
beslutet. Denna bestämmelse tillämpas dock inte, om en sekretessbestäm-
melse till skydd för samma intresse ändå är tillämplig på uppgiften hos
mottagaren.

Fullföljs talan mot dom eller beslut vari domstol har meddelat förord-
nande enligt andra stycket, skall den högre rätten pröva förordnandet när
den skiljer målet eller ärendet från sig.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

Lag om ändring i rättegångsbalken

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 1 § rättegångsbalken skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 kap.

1 §¹

Förhandling vid domstol skall vara offentlig.

Kan det antagas att vid förhandling kommer att förebringas uppgift, för vilken hos domstolen gäller sekretess som avses i sekretesslagen (1980:100), må rätten, om det bedömes vara av synnerlig vikt att uppgiften ej röjes, förordna att förhandlingarna i vad den angår uppgiften skall hållas inom stängda dörrar. Även i annat fall må förhandling hållas inom stängda dörrar, om sekretessen gäller enligt 7 kap. 22 §, 8 kap. 17 § eller 9 kap. 15 eller 16 § sekretesslagen eller, i vad avser domstolsförhandling under förundersökning i brottmål eller därmed likställt mål eller ärende, enligt 5 kap. 1 § eller 9 kap. 17 § samma lag.

Kan det antagas att vid förhandling kommer att förebringas uppgift, för vilken hos domstolen gäller sekretess som avses i sekretesslagen (1980:100), må rätten, om det bedömes vara av synnerlig vikt att uppgiften ej röjes, förordna att förhandlingen i vad den angår uppgiften skall hållas inom stängda dörrar. Även i annat fall må förhandling hållas inom stängda dörrar, om sekretessen gäller enligt 7 kap. 22 §, 8 kap. 17 § eller 9 kap. 15 eller 16 § sekretesslagen eller, i vad avser domstolsförhandling under förundersökning i brottmål eller därmed likställt mål eller ärende, enligt 5 kap. 1 § eller 9 kap. 17 § samma lag. *Förhandling skall alltid hållas inom stängda dörrar, om sekretessen gäller enligt 9 kap. 3 § andra stycket samma lag och det skulle strida mot avtal som avses där att uppgiften röjes vid förhandlingen.*

Förhör med den som är under femton år eller lider av sinnessjukdom, sinnesslöhet eller annan rubbning av själsverksamheten må hållas inom stängda dörrar.

Är eljest för särskilt fall föreskrivet, att förhandling må hållas inom stängda dörrar, vare det gällande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

¹ Senaste lydelse 1980:101.

1989/90:Sk38 av Gösta Lynga och Krister Skånberg (båda mp) vari yrkas

1. att riksdagen avslår proposition 1989/90:14 i dess nuvarande form,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att konventioner som skall tillämpas i Sverige skall vara klara och tydliga för svenska medborgare,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att offentlighetsprincipen vid svenska domstolar inte får asidosättas,
4. att riksdagen hos regeringen begär en ny proposition där de i yrkandena 2 och 3 angivna kraven beaktats.

Yttrande

Konstitutionsutskottet har yttrat sig i ärendet. Yttrandet har fogats som bilaga till betänkandet.

Utskottet

I propositionen föreslås att Sverige tillträder en ny konvention om handräckning i skatteärenden, nedan benämnd Europarådskonventionen. Konventionen innehåller bestämmelser om utbyte av upplysningar, delgivning av handlingar samt indrivning och säkring av skattefordringar. Den har utarbetats inom Europarådet och OECD på bl.a. svenskt initiativ och överensstämmer i stora delar med det nu gällande nordiska handräckningsavtalet. Avsikten är att konventionen skall gälla direkt i Sverige.

I propositionen föreslås vidare att den reglering av handräckningen i skatteärenden som nu finns i lagen om utredning i skatteärenden och lagen om uttagande av utländsk skatt, tull och annan allmän avgift samt olika förordningar ersätts med en ny lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Enligt den nya lagen skall handräckning i Sverige med visst undantag genomföras i enlighet med vad som gäller för motsvarande svenska skatt och en förutsättning för framställning om handräckning i främmande stat skall enligt lagen vara att motsvarande åtgärd kan vidtas i Sverige i ett likartat ärende. I lagen finns också andra begränsningar i de svenska myndigheternas möjligheter att biträda utländska myndigheter. Svensk myndighet får t.ex. inte lämna handräckning om beskattningen i den andra staten strider mot allmänt gällande beskattningsprinciper och inte heller lämna upplysning som röjer handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet om detta skulle leda till allvarligt förfång för näringsidkaren. Lagen gäller också vid handräckning enligt Europarådskonventionen.

Propositionen innehåller också förslag om ändringar i rättegångsbalken och sekretesslagen för att säkerställa att sekretessen för uppgift som erhållits enligt avtal med främmande stat inte bryts i samband med domstolsförfarande. Bl.a. åläggs domstolarna att hålla muntlig förhandling inom stängda dörrar i vissa fall.

I motion Sk38 motsätter sig Gösta Lynga och Krister Skånberg (båda mp)

att Sverige tillträder Europarådskonventionen. Motionärerna anser att förslaget att domstolarna skall åläggas att hålla muntlig förhandling inom stängda dörrar i vissa fall utgör en icke godtagbar inskränkning i den grundlagsfästa offentligheten vid domstolsförhandlingar och att en konvention som är avfattad på engelska och franska inte bör tillåtas gälla direkt i Sverige. De hemställer att riksdagen avslår propositionen och begär ett nytt förslag samt att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att konventioner som tillämpas i Sverige skall vara klara och tydliga för svenska medborgare och att offentlighetsprincipen vid svenska domstolar inte får åsidosättas.

Utskottet behandlar först frågan om domstolarnas skyldighet att i vissa fall hålla muntlig förhandling inom stängda dörrar.

I artikel 22 i Europarådskonventionen finns bestämmelser som syftar till att fastställa ett absolut minimikrav vad gäller sekretessen. Bl.a. anges att information som erhållits med stöd av konventionen inte får yppas vid offentliga domstolsförhandlingar eller tas in i domstolsavgöranden utan samtycke från den uppgiftslämnande staten. För de fall då samtycke inte kan erhållas utgör detta stadgande ett hinder för Sveriges möjligheter att effektivt delta i det kommande samarbetet kring konventionen.

För att komma till rätta med problemet föreslås att svenska domstolar skall vara skyldiga att hålla förhandling inom stängda dörrar i de fall då sekretess gäller för en uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden, uppgiften erhållits med stöd av avtal med en främmande stat och ett röjande av uppgiften skulle strida mot avtalet. Vidare föreslås ändringar i sekretesslagen som gör det obligatoriskt att meddela sekretessförordnande beträffande uppgifter som förebringats vid en sådan muntlig förhandling eller tagits in i dom eller beslut.

De föreslagna ändringarna berör främst skattemålen i de allmänna förvaltningsdomstolarna. Dessa får redan i dag förordna om stängda dörrar så snart det kan antas att det kommer att förebringas uppgifter som är sekretessbelagda, och det torde vara regel att så sker. Genom det nya stadgandet blir det obligatoriskt med stängda dörrar i nu avsedda fall. När det gäller skattebrottmål får de föreslagna bestämmelserna en mycket begränsad användning. Uppgifter som erhålls med stöd av Europarådskonventionen får nämligen inte användas i brottmål med mindre än att den uppgiftslämnande staten lämnat sitt medgivande härtill. En stat som ger ett sådant medgivande torde normalt också medge att uppgiften används vid en offentlig förhandling. I de fall så inte sker kan stadgandet emellertid komma att få betydelse. Vidare bör anmärkas att stadgandet avser endast den del av förhandlingen som berör de aktuella uppgifterna.

Konstitutionsutskottet har i sitt yttrande tillstyrkt dessa förslag. Yttrandet, 1989/90:KU3y, är fogat som bilaga till detta betänkande.

Enligt utskottets mening innefattar de föreslagna ändringarna i rättegångsbalken och sekretesslagen ett mycket begränsat ingrepp i domstolsoffentligheten. Med hänsyn till att ändringarna har betydelse för Sveriges möjligheter att på ett effektivt sätt kunna delta i det internationella samarbetet på skatteområdet bör förslaget enligt utskottets uppfattning accepteras.

Utskottet övergår härfter till motionärernas invändningar mot lagstiftningstekniken.

Frågan om konventioner på utländska språk bör gälla i Sverige eller omformas till svensk lagtext har behandlats av konstitutionsutskottet i ett yttrande till lagutskottet med anledning av Sverigestillträde av 1980 års fördrag om internationell järnvägstrafik. Konstitutionsutskottet uttalade (KU 1984/85:4y) att konventioner på utländska språk bör omformas till svensk lagtext men att de kan tillåtas gälla direkt när särskilda skäl föreligger, såsom exempelvis att reglerna huvudsakligen riktar sig till myndigheter eller särskilda grupper av enskilda för vilka det inte kan antas innebära några svårigheter att ta del av konventionstexten.

Lagrådet har i sitt yttrande i detta ärende tagit upp den valda lagstiftningstekniken. Lagrådet noterar att den delvisa transformeringen i den nya handräckningslagen gör regleringen mer lättillgänglig för både enskilda och myndigheter men att den också ger upphov till svårigheter. Att försöka komma till rätta med dessa svårigheter genom att bygga ut handräckningslagen med ytterligare bestämmelser från Europarådskonventionen stupar enligt lagrådets bedömning på att handräckningslagen skall tillämpas på en stor mängd överenskommer. Lagrådet har därför övervägt möjligheten att samordna bestämmelserna i konventionen och handräckningslagen genom att låta endast vissa av konventionens bestämmelser gälla som svensk lag men har funnit att också detta är förenat med betydande svårigheter och att risken är stor att vissa bestämmelser därmed skulle tillmätas en särskild betydelse medan andra, som kunde framstå som lika viktiga, utelämnas. Sedan lagrådet konstaterat att rättssäkerheten tryggats genom bestämmelserna i den föreslagna handräckningslagen, att det finns uttalanden i propositionen som kan tjäna till ledning för rättstillämpningen beträffande konventionen och att förutsättningarna för en enhetlig rättstillämpning är goda eftersom bestämmelserna i första hand skall tillämpas av riksskatteverket har lagrådet godtagit den valda lagstiftningstekniken.

Konstitutionsutskottet delar i huvudsak lagrådets bedömning av lagstiftningstekniken.

Utskottet konstaterar att tekniken att låta konventionen gälla i Sverige och samtidigt ta in bestämmelser av vikt för den enskilde i en ny handräckningslag gör regleringen mer lättillgänglig för myndigheterna och de enskilda. Detta gäller inte bara tillämpningen av Europarådskonventionen utan också tillämpningen av de många andra avtalen på området. Som lagrådet framhållit är det inte möjligt att bygga ut den nya handräckningslagen med ytterligare bestämmelser från konventionen utan att denna fördel med lagen går förlorad. Att omforma konventionen till svensk lagtext som skall gälla vid sidan av den nya handräckningslagen för också med sig problem. Bl.a. skulle de av lagrådet påtalade samordningsproblemen komma att accentueras. Utskottet anser att den i propositionen valda lösningen bör godtas.

Utskottet tar härfter upp den av konstitutionsutskottet väckta frågan hur konventionens bilaga A bör införlivas med svensk rätt.

Europarådskonventionen bygger på att de anslutna staterna anmäler de

skatter och avgifter som de önskar att konventionen skall omfatta till depositarierna i Europarådet och OECD. Avsikten är att de skatter och avgifter som anmälts skall finnas förtecknade i bilaga A till konventionen. En första anmälan sker när konventionen tillträds och efterföljande ändringar träder i kraft med tre månaders fördröjning. I anmälan delas skatterna upp i de grupper som finns angivna i artikel 2 punkt 1. Grupperna är av typen skatt på inkomst och vinst, skatt på förmögenhet etc. och ligger till grund för konventionens reservationssystem. Bilaga A föreligger således ännu inte utan upprättas efter hand genom förteckningar från de tillträdande staterna. I propositionens förslag till lag om konventionen anges att förteckningen i bilaga A skall införlivas med svensk rätt genom ett tillkännagivande av regeringen.

Konstitutionsutskottet har i sitt yttrande påtalat att bilaga A har sådana inslag av normgivning att den bör införlivas med svensk rätt genom lagreglering för att det inte skall råda någon tvekan om att förfarandet står i överensstämmelse med regeringsformen.

Enligt utskottets mening bör den åsyftade lagregleringen av bilaga A utformas på olika sätt för de svenska resp. de utländska skatterna. När det gäller frågan vilka svenska skatter och avgifter som bör omfattas delar utskottet den bedömning som föredragande statsrådet redovisat i propositionen (prop. s. 63). Dessa skatter och avgifter bör infogas i lagen om konventionen på det sätt som framgår av utskottets hemställan.

När det gäller de utländska skatterna finns inte samma handlingsutrymme. För att säkerställa att de utländska skatter som kommer att omfattas av konventionen underställs någon form av prövning när de införlivas med svensk rätt bör lagen om konventionen dock tillföras en bestämmelse av innebörd att konventionen tillämpas på de utländska skatter och avgifter som motsvarar eller är av samma art som de uppräknade svenska skatterna. Det får ankomma på regeringen att verkställa denna prövning. För att den nya bestämmelsen skall kunna fylla samma praktiska funktion som bilaga A bör prövningen resultera i en förteckning av de utländska skatterna och avgifterna.

Enligt en särskild punkt i artikel 2 (punkt 4) skall konventionen tillämpas på en ny skatt eller avgift fr.o.m. dagen för dess införande om skatten eller avgiften är av i huvudsak likartat slag som de skatter eller avgifter som staten i fråga förtecknat i bilaga A. I sådana fall kan frågan om den utländska skattens förenlighet med det angivna stadgandet uppkomma i ett enskilt ärende hos riksskatteverket innan regeringen hunnit ta ställning. I dessa fall bör riksskatteverket använda sig av möjligheten i 21 § lagen om ömsesidig handräckning att överlämna ärendet till regeringen.

Med de angivna ändringarna är enligt utskottets mening kravet från konstitutionsutskottet på lagreglering av bilaga A uppfyllt. I likhet med konstitutionsutskottet förutsätter utskottet vidare att framtida överenskommelser enligt artikel 24 om konventionens tillämpning och tolkning kommer att införlivas med svensk rätt genom lag om de förutsätter normgivning och inte faller under 8 kap. 13 § regeringsformen.

Slutligen behandlar utskottet vissa övriga ändringar i förslaget.

Vid utskottets behandling av ärendet har uppmärksamats att förslaget

till lag om ändring i uppbördslagen (1953:272) bör kompletteras genom att 66 § uppbördslagen anpassas till vad som föreslås gälla i fråga om kronofogdemyndigheternas skyldighet att vidta åtgärder för att driva in skatt. Vidare bör en redaktionell ändring göras i förslaget till lag om ändring i lagen (1969:200) om uttagande av utländsk skatt, tull och annan allmän avgift. Slutligen bör dagen för ikraftträdandet, som i propositionen föreslagits till den 1 januari 1990, nu bestämmas till den 1 juli 1990. Av lagtekniska skäl bör dock ändringarna i uppbördslagen träda i kraft redan den 29 juni 1990.

Med det anförda och då utskottet i övrigt inte funnit anledning till erinran mot de framlagda förslagen tillstyrker utskottet propositionen med angivna justeringar samt avstyrker motion Sk38.

Hemställan

Utskottet hemställer

att riksdagen med bifall till proposition 1989/90:14 och med avslag på motion 1989/90:Sk38 yrkandena 1-4

dels godkänner Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden,

dels antar de vid propositionen fogade förslagen till

a) lag om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, med den ändringen att lagen erhåller följande som utskottets förslag betecknade lydelse:

Förslag till

Lag om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Härigenom föreskrivs följande.

Regeringens förslag

Den av Europarådet och OECD upprättade konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, som öppnades för undertecknande den 25 januari 1988, skall gälla för Sveriges del. Konventionen är avfattad på engelska och franska språken. Båda texterna har samma giltighet. Den engelska och franska texten liksom en svensk översättning finns intagen i *en bilaga* till denna lag. *Vilka skatter och avgifter som omfattas av konventionen anges särskilt genom tillkännagivande.*

Utskottets förslag

1 § Den av Europarådet och OECD upprättade konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, som öppnades för undertecknande den 25 januari 1988, skall gälla för Sveriges del. Konventionen är avfattad på engelska och franska språken. Båda texterna har samma giltighet. Den engelska och franska texten liksom en svensk översättning finns intagen i *bilaga 1* till denna lag.

2 § Konventionen tillämpas i fråga om de svenska skatter och avgifter som anges i *bilaga 2*.

3 § Konventionen tillämpas vidare på de utländska skatter och avgifter som huvudsakligen motsvarar eller är av samma art som de i *bilaga 2* angivna, oavsett om de påförs för en

parts eller för dess politiska underavdelningars eller lokala skattemyndigheters räkning. Närmare föreskrifter om vilka utländska avgifter och skatter som konventionen tillämpas på meddelas av regeringen.

Bilaga
(utesluten här)

Bilaga I
(utesluten här)

Utskottets förslag till ny bilaga 2

Bilaga 2

Förteckning över de svenska skatter och avgifter som konventionen tillämpas på

Konventionen tillämpas på de skatter och avgifter som utgår enligt följande lagar

Artikel 2 punkt 1 a:

- i) Lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1958:295) om sjömansskatt, kupongskattelagen (1970:624), lagen (1908:128 s. 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, lagen (1933:395) om ersättningsskatt, lagen (1927:321) om utskiftningsskatt och lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt.
- iii) Lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt.

Artikel 2 punkt 1 b:

- i) Kommunalskattelagen (1928:370).
- ii) Lagen (1981:691) om socialavgifter, lagen (1982:423) om allmän löneavgift, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare och lagen (1989:484) om arbetsmiljöavgift.
- iii)
 - A. Lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.
 - B. Lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt.
 - C. Lagen (1968:430) om mervärdesskatt.
 - D. Lagen (1978:144) om skatt på vissa resor och lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper.
 - E. Vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1976:338) om vägtrafikskatt på vissa fordon, som inte är registrerade här i riket, lagen (1976:339) om saluvagnsskatt, vägtrafikskattelagen (1988:327) och lagen (1988:328) om vägtrafikskatt på utländska fordon.
 - G. Lagen (1972:435) om överlastavgift.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

b) lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden, med den ändringen att lagen träder i kraft den 1 juli 1990.

c) lag om ändring i lagen (1969:200) om uttagande av utländsk skatt, tull och annan allmän avgift, med dels den ändringen i övergångsbestämmelserna att efter årtalet 1972 infogas orden "mellan Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland", dels den ändringen att lagen träder i kraft den 1 juli 1990.

d) lag om ändring i lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tulllag, med den ändringen att lagen träder i kraft den 1 juli 1990.

e) lag om ändring i sekretesslagen (1980:100), med den ändringen att lagen träder i kraft den 1 juli 1990.

f) lag om ändring i rättegångsbalken, med den ändringen att lagen träder i kraft den 1 juli 1990.

dels antar följande

Förslag till Lag om ändring i uppbördslagen

Härigenom föreskrivs

dels att 61 § 1 och 2 mom. uppbördslagen (1953:402) skall upphöra att gälla,

dels att 66 § samma lag skall ha följande såsom utskottets förslag betecknade lydelse.

66 § Avskrivning av debiterad skatt, kvarskatteavgift eller ränta må ägarum:

1) då den skattskyldige saknar utmätningsbara tillgångar och fordringen ej kan uttas genom införsel enligt 15 kap. utsökningsbalken, dock att avskrivning icke må ske för fordran, för vilken fast egendom svarar, med mindre utretts att betalning för fordringen icke kunnat vinnas ur egendomen;

2) då upplysning icke kunnat erhållas om skattskyldigs vistelseort eller skattskyldig icke kunnat anträffas å ort, där han enligt inhämtade upplysningar antagits uppehålla sig;

Nuvarande lydelse

3) då skattskyldig vistas å utrikes ort och åtgärd av beskickning eller konsulat eller vederbörande utländska myndighet vidtagits för beloppets utfående, utan att detsamma influtit;

4) då skattskyldig vistas å utrikes ort och anmaning att betala skulden icke kan tillställas honom genom beskickning eller konsulat eller vederbörande utländska myndighet;

5) då belopp av den skuld, för vilken till utlandet avflyttad eller därstädes eljest bosatt skattskyldig häftar, icke uppgår till trehundra kronor och särskilda skäl för åtgärd varom i 61 § 1 mom. sägs icke föreligga;

6) då fordran icke överstiger trehundra kronor och förutsättningar för övrigt föreligga för avskrivning enligt föreskrifter av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer; samt

Utskottets förslag

3) då den skattskyldige vistas utomlands och kronofogdemyndigheten vidtagit åtgärd för att driva in fordringen i utlandet utan att uppnå något resultat eller avstått från sådan åtgärd därför att den framstått som utsiktslös eller inte var försvarlig med hänsyn till kostnaderna för förfarandet;

4) då fordran icke överstiger trehundra kronor och förutsättningar för övrigt föreligga för avskrivning enligt föreskrifter av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer; samt

7) då fordran preskriberats eller bortfallit på grund av ackord som antagits enligt 62 § tredje stycket.

5) då fordran preskriberats eller bortfallit på grund av ackord som antagits enligt 62 § tredje stycket.

Avskrivning av preliminär skatt må i annat fall än då skattefordran bortfallit på grund av ackord icke äga rum förrän efter utgången av andra uppbördsåret efter det, under vilket skatten förfallit till betalning.

Avskrivning av kvarstående och tillkommande skatt må i annat fall än då skattefordran bortfallit på grund av ackord icke äga rum förrän efter utgången av det uppbördsår, under vilket skatten förfallit till betalning.

Då arbetsgivare jämlikt 75 § är ansvarig för arbetstagares skatt, må avskrivning av denna icke äga rum, förrän det befunnits, att skatten av anledning, som i första stycket sägs, ej heller kan utfås av arbetsgivaren.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer äger föreskriva att avskrivning av skattefordran hos juridisk person i särskilda fall får äga rum före de tidpunkter som angivits i andra och tredje styckena.

Denna lag träder i kraft den 29 juni 1990.

res. 1 (m,fp,c,mp)

res. 2 (mp) – villk.

Stockholm den 3 april 1990

På skatteutskottets vägnar

Lars Hedfors

Närvarande: Lars Hedfors (s), Bo Lundgren (m), Torsten Karlsson (s), Görel Thurdin (c), Anita Johansson (s), Hugo Hegeland (m), Bruno Poromaa (s), Yvonne Sandberg-Fries (s), Sverre Palm (s), Karl-Gösta Svenson (m), Leif Olsson (fp), Rolf Kenneryd (c), Lars Bäckström (vpk), Gösta Lyngå (mp), Karl Hagström (s), Lisbeth Staaf-Igelström (s) och Isa Halvarsson (fp).

Reservationer

I. Avslag på propositionen

Bo Lundgren (m), Görel Thurdin (c), Hugo Hegeland (m), Karl-Gösta Svenson (m), Leif Olsson (fp), Rolf Kenneryd (c), Gösta Lyngå (mp) och Isa Halvarsson (fp) har

dels anför:

Vi har inga erinringar mot de tankar som ligger bakom konventionen men anser att det kan ifrågasättas om inte den forcerade beredningen av detta ärende lett till att effektivitetssynpunkter fått ett för stort utrymme på bekostnad av den enskildes rättssäkerhet och den grundlagsskyddade offentligheten vid domstolsförhandling.

Remissbehandlingen av konventionen har omfattat endast åtta myndigheter och organisationer. Svenska arbetsgivareföreningen (SAF) och Sveriges industriförbund har i ett gemensamt yttrande ställt sig negativa till konventionen eftersom den enligt deras mening inte på ett godtagbart sätt tillgodoser de skattskyldigas krav på att i ett internationellt skatteärende få sina synpunkter beaktade och ett tillräckligt skydd vad gäller deras rättsliga ställning till den offentliga parten. Också Sveriges advokatsamfund ställde sig negativt till konventionen.

Sedan konventionen remissbehandlats på detta sätt har man inom finansdepartementet upptäckt att det finns ett behov att ytterligare reglera handläggningen av utländska handräckningsärenden och att ett tillträde av konventionen förutsätter inskränkningar i domstolsoffentligheten. Med anledning härav har inom regeringskansliet upprättats ett förslag till lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden samt förslag till lagar om ändring i sekretesslagen och rättegångsbalken. Dessa har infogats i lagrådsremissen utan föregående remissbehandling.

Lagrådet har riktat en rad anmärkningar mot lagrådsremissens förslag till lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden samt framhållit att det är en brist att förslaget inte remissbehandlats. Lagrådet har härefter omarbetat förslaget. Detta förslag har accepterats av departementschefen.

Av det anförda framgår att de centrala delarna av den föreslagna regleringen över huvud taget inte remissbehandlats.

Den teknik som föreslås för att införliva konventionen med svensk rätt är ovanlig och innebär en mängd problem. Normalt omvandlas konventioner på främmande språk till svensk lagtext. I detta ärende föreslås emellertid konventionen gälla direkt i Sverige samtidigt som vissa regler i konventionen införlivas med svensk rätt genom uttryckliga föreskrifter i lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Detta innebär att konventionens franska och engelska texter blir svensk lagtext. Härigenom minskar de enskildas möjligheter att ta del av texten. Den svenska rätten tillförs också en mängd främmande begrepp med åtföljande tolknings- och tillämpningsproblem. Den dubbla regleringen medför också oklarheter och tillämpningssvårigheter.

Ett annat problem i ärendet är den inskränkning som föreslås i den grundlagsfästa domstolsoffentligheten. Även om den kan förefalla begränsad är det av stor principiell vikt att sådana inskränkningar inte företas utan vägande skäl.

Vi anser att regeringen bör bereda ärendet ytterligare och avstyrker därför propositionen. Vi tillstyrker således motion Sk38 yrkande 1.

dels hemställt såvitt avser avslag på propositionen

att riksdagen med bifall till motion 1989/90:Sk38 yrkande 1 avslår propositionen.

Under förutsättning av bifall till reservation 1

Gösta Lyngå (mp) har

dels anført:

Som framgått anser jag att effektivitetsaspekten i detta fall fått för stort inflytande på bekostnad av rättssäkerhetsaspekten och principerna för svensk lagstiftning. Detta gäller särskilt den valda lagstiftningstekniken med franska och engelska texter som skall gälla direkt i Sverige och avsteget från principen om offentlighet vid svensk domstol.

För att tillgodose krav på rättssäkerhet, rättstrygghet och för att undvika tillämpningssvårigheter är det angeläget att utländsk konventionstext omarbetas till svensk lagtext när konventionen som här innehåller många, långa och krångliga bestämmelser. Svårigheter av praktisk eller lagstiftningsteknisk natur får inte utgöra skäl för ett avsteg från principen om entydiga, klara, lättillgängliga, förutsägbara och lättillämpade regler.

Offentligheten vid domstolsförhandlingar har stor betydelse för medborgarnas insyn i verksamheten och skyddar på så sätt enskilda mot övergrepp från myndigheter. Den har därför grundlagsskyddats. I syfte att värna och skydda vissa enskilda intressen finns dock för de allmänna domstolarnas del bestämmelser av undantagskaraktär som innebär att domstolen under speciella omständigheter får besluta om stängda dörrar vid en förhandling. Den i propositionen föreslagna ändringen i rättegångsbalken innebär att den enskilde inte själv har möjlighet att välja offentlighet vid domstolsförhandling. Det grundläggande kravet på insyn i domstolsverksamhet för att skydda enskilda mot övergrepp kan härigenom inte uppfyllas. Enligt min mening är detta inte godtagbart i ett demokratiskt samhälle. Inskränkningen i offentligheten utgör också ett hot mot den fria åsiktsbildningen. Miljöpartiets ledamot i konstitutionsutskottet har också funnit att förslaget står i strid med 2 kap. 12 § regeringsformen.

Riksdagen bör enligt min mening göra klart för regeringen att konventioner som skall tillämpas i Sverige skall vara klara och tydliga för svenska medborgare och att offentlighetsprincipen vid svensk domstolar inte får åsidosättas. Riksdagen bör begära en ny proposition där dessa båda krav beaktats. Jag tillstyrker således motion Sk38 yrkandena 2–4.

dels hemställt såvitt avser tillkännagivanden och nytt förslag

att riksdagen med bifall till motion 1989/90:Sk38 yrkandena 2–4

dels som sin mening ger regeringen till känna att konventioner som skall tillämpas i Sverige skall vara klara och tydliga för svenska medborgare,

dels som sin mening ger regeringen till känna att offentlighetsprincipen vid svenska domstolar inte får åsidosättas,

dels hos regeringen begär en ny proposition där kraven ovan tillgodosätts.

Konstitutionsutskottets yttrande

1989/90:KU3y

1989/90:SkU17

Bilaga

Godkännande av Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, m.m.

Till skatteutskottet

Skatteutskottet har beslutat att inhämta konstitutionsutskottets yttrande över proposition 1989/90:14 om godkännande av Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, m.m. och motion 1989/90:Sk38 av Gösta Lyngå och Krister Skånberg (båda mp), som väckts med anledning av propositionen.

Konstitutionsutskottet begränsar sitt yttrande till vissa konstitutionella frågeställningar som aktualiserats genom propositionen.

Propositionen

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och antar en lag om denna handräckningskonvention. Genom denna lag (i fortsättningen betecknad inkorporationslagen) inkorporeras konventionen med svensk rätt. Konventionen överensstämmer till stora delar med det nordiska multilaterala handräckningsavtalet och innehåller bl.a. regler om informationsutbyte för taxerings- och beskattningsändamål, delgivning av handlingar, indrivning av skatter och avgifter samt vidtagande av säkringsåtgärder. Konventionen är avfattad på engelska och franska språken. Båda texterna har samma giltighet. Den engelska och franska texten liksom en svensk översättning finns intagen i en bilaga till inkorporationslagen. Med hänsyn till att det i dag inte är möjligt att avgöra vilka specifika svenska resp. utländska skatter och avgifter som konventionen kommer att vara tillämplig på har i inkorporationslagen föreskrivits att det genom särskilt tillkännagivande skall anges vilka skatter och avgifter som omfattas av konventionen. Avsikten är att regeringen skall tillkännage dessa uppgifter i Svensk författningssamling (SFS) allteftersom de olika staterna tillträder konventionen. Sverige, Norge och USA har enligt propositionen undertecknat konventionen och Norge har dessutom ratificerat den.

I propositionen föreslås vidare att rikslagen antar en lag om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Denna lag (i fortsättningen betecknad handräckningslagen) avses ersätta bl.a. lagen (1978:352) om utredning i utländskt skatteärende samt, beträffande vissa skatter och avgifter, lagen (1969:200) om uttagande av utländsk skatt, tull och annan

allmän avgift. I den nya lagen anges de grundförutsättningar vilka måste föreligga för att svensk myndighet skall få bistå utländsk myndighet i ett handräckningsärende resp. för att svensk myndighet skall begära handräckning i främmande stat. Genom handräckningslagen har vissa av bestämmelserna i Europaråds- och OECD-konventionen — i första hand bestämmelser av vikt för den enskildes rättstrygghet — transformerats till svensk lagtext. Handräckningslagen skall tillämpas inte bara beträffande Europaråds- och OECD-konventionen utan också beträffande andra överenskommelser, bl.a. ett stort antal dubbelbeskattningsavtal.

Vidare föreslås i propositionen ändringar i rättegångsbalken och i sekretesslagen som gäller beskattnings- och indrivningsverksamheten.

Motionen

I motion 1989/90:Sk38 av Gösta Lyngå och Krister Skånberg (båda mp) yrkas avslag på propositionen (yrkande 1). Vidare yrkas att riksdagen hos regeringen ger till känna att konventioner som skall tillämpas i Sverige skall vara klara och tydliga för svenska medborgare (yrkande 2) och att riksdagen hos regeringen ger till känna att offentlighetsprincipen vid svenska domstolar inte får åsidosättas (yrkande 3). Slutligen yrkas att riksdagen hos regeringen begär en ny proposition där ovanstående krav beaktats (yrkande 4).

I motionen diskuteras den lagstiftningsteknik som valts i propositionen, dvs. en kombination av den s.k. transformationsmetoden och den s.k. inkorporationsmetoden. Motionärerna erinrar om att lagrådet i sitt yttrande haft olika invändningar i fråga om valet av lagstiftningsmetod och kravet på rättssäkerhet och att lagrådet påtalat olika tillämpningsproblem. Motionärerna anser i motsats till lagrådet att den valda lagstiftningstekniken inte kan anses godtagbar. Enligt motionärerna fordras det att ytterligare bestämmelser i konventionen införlivas med svensk rätt genom transformationsmetoden.

I motionen påtalas att det föreslagna tillägget till 5 kap. 1 § rättegångsbalken innebär viss inskränkning av offentligheten vid domstol. Motionärerna erinrar om att offentligheten vid domstolar är grundlagskyddad (2 kap. 11 § andra stycket regeringsformen) och att en begränsning av denna fri- och rättighet endast får ske under i 2 kap. 12 § andra stycket regeringsformen angivna förutsättningar och villkor. Enligt motionärerna strider det framlagda lagförslaget mot sistnämnda bestämmelser.

Motionärerna anser de framförda invändningarna vara av så allvarlig art att propositionen bör avslås.

Utskottet

Utskottet behandlar först den i motionen upptagna frågan om den valda lagstiftningstekniken. I svensk rätt finns inte några föreskrifter om hur bestämmelser i en internationell överenskommelse skall införlivas med svensk rätt. Den praxis som utbildat sig innebär att bestämmelserna införlivas antingen genom att omarbetas till svensk författ-

ningstext (s.k. transformation) eller genom att det i lag eller annan författning föreskrivs att överenskommelsens bestämmelser helt eller delvis direkt gäller i Sverige (s.k. inkorporation). Transformationsmetoden har i regel tillämpats främst inom civilrätten, straffrätten och processrätten medan inkorporationsmetoden bl.a. använts i fråga om en stor mängd dubbelbeskattningsavtal. Även om en överenskommelse har inkorporerats i svensk rätt har emellertid enstaka bestämmelser i den ibland ansetts därjämte böra transformeras till svensk lagtext.

Frågan om inkorporation av konvention som saknar svensk autentisk text har nyligen behandlats av utskottet (1989/90:KU18). Utskottet hänvisade till ett tidigare uttalande (KU 1984/85:4y), vari framhållits att huvudregeln i dessa fall bör vara att transformationsmetoden skall användas. När särskilda skäl talar för det, såsom exempelvis att reglerna huvudsakligen riktar sig till myndigheter eller särskilda grupper av enskilda för vilka det inte kan antas innebära några svårigheter att ta del av konventionstexten, kan emellertid även inkorporationsmetoden godtas.

I propositionen föreslås att Europaråds- och OECD-konventionen inkorporeras i sin helhet samt att vissa delar dessutom transformeras till svensk lagtext genom handräckningslagen. Det är i huvudsak fråga om bestämmelser av vikt för den enskildes rättstrygghet.

Enligt lagrådets uppfattning får det betecknas som ett stort framsteg i jämförelse med dubbelbeskattningsavtalen att bestämmelser av vikt för bl.a. den enskildes rättstrygghet i konventionen transformeras till svensk lagtext genom handräckningslagen. Den valda lagstiftningstekniken medför emellertid vissa svårigheter, vilka främst föranletts av att handräckningslagen skall tillämpas inte bara beträffande Europaråds- och OECD-konventionen utan också beträffande andra överenskommelser, bl.a. en mängd dubbelbeskattningsavtal. En annan svårighet är enligt lagrådet det förhållandet att konventionen innehåller fakultativa bestämmelser som kan utnyttjas av Sverige för att vägra viss handräckning men som närmast har karaktären av säkerhetsventiler. De är inte avsedda att utnyttjas regelmässigt och saknar därför motsvarighet i den föreslagna handräckningslagen.

Lagrådet övervägde olika alternativ till den valda lagstiftningstekniken. För att uppnå större lättillgänglighet diskuterades möjligheten att bygga ut handräckningslagen med ytterligare bestämmelser hämtade från konventionen. Detta torde emellertid enligt lagrådets mening stupa på att handräckningslagen är avsedd att tillämpas beträffande många olika konventioner. Vidare övervägdes — mot bakgrund av att åtskilliga bestämmelser i konventionen inte har den karaktären att de behöver införlivas med svensk rätt i vart fall inte genom lag — att i inkorporationslagen skulle föreskrivas att endast vissa bestämmelser i konventionen skulle gälla som svensk lag. Detta var emellertid enligt lagrådet förenat med betydande svårigheter eftersom vissa konventionsbestämmelser då skulle kunna tillmätas en särskild betydelse medan andra som kunde framstå som lika viktiga utelämnades.

Lagrådet redovisade flera skäl för att den valda lagstiftningstekniken kunde godtas. Bl.a. framhölls att även om konventionens bestämmelser

skall gälla generellt, tryggas rättssäkerheten av handräckningslagens bestämmelse om att svensk myndighet inte skall vidta åtgärder som avviker från svensk lagstiftning eller administrativ praxis och inte heller lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller administrativ praxis i Sverige. Dessutom skall konventionsbestämmelserna i första hand tillämpas av riksskatteverket vilket kan väntas leda till att enhetlig praxis utbildas.

Konstitutionsutskottet gör följande bedömning.

Utskottet delar i huvudsak den bedömning lagrådet gjort beträffande den föreslagna lagstiftningstekniken. Enligt utskottets mening innehåller dock konventionen en bestämmelse som innebär att förslaget till inkorporationslag inte kan godtas i sin nuvarande utformning.

I konventionens artikel 2 punkt 1 anges och klassifieras de skattekatégorier som omfattas av konventionen; bl.a. kategorin "andra skatter". Enligt artikelns punkt 2 finns de för närvarande utgående skatter på vilka konventionen tillämpas förtecknade i bilaga A enligt den i punkt 1 angivna klassificeringen. Bilaga A föreligger ännu inte utan upprättas efter hand genom förteckningar från de stater som ansluter sig till konventionen.

Av inkorporationslagen framgår att de skatter och avgifter som omfattas av konventionen anges särskilt genom tillkännagivande i SFS. I detta sammanhang bör framhållas att tillkännagivande i svensk författningssamling används när det inte är fråga om normgivning.

När det gäller bilaga A finns enligt utskottets mening emellertid sådana inslag av normgivning att det kan ifrågasättas om inte bilagan bör införlivas i svensk rätt genom lag. Det står visserligen klart att införlivande genom lag medför svårigheter bl.a. på grund av de i konventionen angivna tidsfristerna och den mängd förteckningar och ändringar i dessa det är fråga om. Utgångspunkten när det gäller sättet för införlivande måste dock vara att det inte får råda någon tvekan om att förfarandet står i överensstämmelse med regeringsformens regelsystem.

Konventionen innehåller föreskrifter som enligt 8 kap. 3 § regeringsformen skall meddelas genom lag. Bilaga A är avsedd att uppta endast sådana skatter och avgifter som de anslutande staterna önskar att konventionen skall tillämpas på. Bilagan innebär härigenom visserligen endast en begränsning av det utrymme för ingrepp som konventionen ger. Emellertid omfattas också begränsningar av tidigare föreskrivet ingrepp av kravet på lagform i 8 kap. 3 § regeringsformen (prop. 1973:90 s. 301). På grund härav och då regeringsformen inte ger utrymme för bemyndigande till regeringen på detta område bör förteckningarna i bilaga A och ändringar i den enligt utskottets mening införlivas i svensk rätt genom lagreglering. Utskottet förutsätter vidare att framtida överenskommelser enligt konventionens artikel 24 — vilka förutsätter normgivning och inte faller under 8 kap. 13 § regeringsformen — kommer att införlivas i svensk rätt genom lag.

Utskottet övergår här efter till den i motionen upptagna frågan om det föreslagna tillägget till 5 kap. 1 § rättegångsbalken strider mot 2 kap. 12 § andra stycket regeringsformen.

Bakgrunden till lagförslaget och de därmed sammanhängande ändringarna i 12 kap. 3 och 4 §§ sekretesslagen är följande.

Genom de föreslagna ändringarna sker viss förstärkning av det sekretesskydd som följer av nuvarande sekretesslagstiftning i beskattnings- och indrivningsverksamheten för sådana uppgifter om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden som har lämnats från utlandet till Sverige med stöd av avtal med främmande stat, som godkänts av riksdagen. Enligt 9 kap. 3 § andra stycket sekretesslagen föreligger absolut sekretess för sådana uppgifter. Om i domstols rättskipande eller rättsvårdande verksamhet sådan uppgift förebringas vid en offentlig domstolsförhandling i mål eller ärende upphör emellertid sekretessen. Detsamma gäller i fråga om sekretessbelagda uppgifter, som i och för sig förebringats vid förhandling inom stängda dörrar men beträffande vilka domstolen inte senast i samband med att den skiljt sig från målet eller ärendet förordnat om fortsatt sekretess för uppgifterna. Sekretessen upphör också för de uppgifter som domstolen tar in i dom eller annat beslut, om inte domstolen i domen eller beslutet förordnat att sekretessen skall bestå.

Genom den föreslagna ändringen i 5 kap. 1 § rättegångsbalken blir domstol skyldig att, då uppgift av förevarande slag skall förebringas, hålla förhandlingen inom stängda dörrar, om det skulle strida mot föreliggande avtal (konvention) att uppgiften röjs vid förhandlingen. Den nu aktuella konventionen innehåller i princip ett sådant förbud i artikel 22 punkt 2. Enligt denna bestämmelse gäller förbud mot att vid offentligt domstolsförfarande eller i domstolsavgörande yppa upplysningar inhämtade med stöd av konventionen, om inte den stat som lämnat upplysningarna i förväg gett samtycke. Genom de föreslagna ändringarna i sekretesslagen blir svensk domstol vidare skyldig att för uppgifter av i det föregående angivet slag förordna om att sekretessen skall bestå såväl i fråga om vid slutet förhandling förebringade uppgifter som i fråga om uppgifter som tagits in i dom eller annat beslut.

Enligt 2 kap. 11 § andra stycket regeringsformen skall förhandling vid domstol vara offentlig. Begränsning av denna fri- och rättighet får ske genom lag i den utsträckning som medges i 2 kap. 12 § andra stycket regeringsformen. Där föreskrivs att begränsning får göras endast för att tillgodose ändamål som är godtagbart i ett demokratiskt samhälle. Vidare anges att begränsningen aldrig får gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett den och ej heller sträcka sig så långt att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen såsom en av folkstyrelsens grundvalar. Begränsning får ej göras enbart på grund av politisk, religiös, kulturell eller annan sådan åskådning.

Utskottet får anföra följande.

Det framlagda förslaget till ändring i rättegångsbalken äger alltså tillämpning enbart på uppgifter — erhållna med stöd av förevarande konvention eller andra överenskommelser med främmande stat — vilka lämnas i mål eller ärenden hos domstol vid muntlig förhandling; mål eller ärenden där handläggningen är skriftlig faller utanför. I fråga om upplysningar som erhållits med stöd av förevarande konvention

gäller dessutom som särskilt villkor att sådana uppgifter endast användas i en brottmålsprocess om den stat vilken tillhandahållit upplysningen i förväg gett sitt samtycke därtill (artikel 4 punkt 2 i konventionen).

1989/90:SkU17
Bilaga

Förslaget har tillkommit för att underlätta för Sverige att erhålla sekretessbelagd information från utlandet. Förslaget har i propositionen bl.a. motiverats med att det, för att Sverige på ett effektivt sätt skall kunna delta i det mycket viktiga internationella samarbetet på skatteområdet, fordras att de minimikrav på sekretess som uppställs i konventionen, dvs. förbud att yppa sådana uppgifter vid offentligt domstolsförfarande eller i domstolsavgörande, skall kunna tillgodoses. I propositionen konstateras att förslaget gör det möjligt för Sverige att leva upp till våra internationella åtaganden, såväl de som följer av denna konvention som de som följer av redan träffade avtal, t.ex. rörande handräckning avseende tullar, skatter etc.

Förslaget har lämnats utan erinran av lagrådet.

Med hänsyn till arten av uppgifter som förslaget avser och mot bakgrund av intresset av internationellt samarbete på skatteområdet får tillägget i rättegångsbalken anses tillgodose ett ändamål som är godtagbart i ett demokratiskt samhälle. Den föreslagna begränsningen i den grundlagsskyddade domstolsoffentligheten går inte utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet. Den förändring som föreslås är inte heller så ingripande att den utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen. Mot den angivna bakgrunden tillstyrker utskottet propositionen i denna del. Utskottet tillstyrker också förslaget till ändringar i sekretesslagen.

Stockholm den 20 mars 1990

På konstitutionsutskottets vägnar

Olle Svensson

Närvarande: Olle Svensson (s), Anders Björck (m), Catarina Rönnung (s), Kurt Ove Johansson (s), Birgit Friggebo (fp), Bertil Fiskesjö (c), Sture Thun (s), Sören Lekberg (s), Torgny Larsson (s), Elisabeth Fleetwood (m), Ylva Annerstedt (fp), Bengt Kindbom (c), Bo Hammar (vpk), Hans Leghammar (mp), Ulla Pettersson (s), Rosa-Lill Wåhlstedt (s) och Stig Bertilsson (m).

Hans Leghammar (mp) anser att den del av utskottets yttrande som innehåller utskottets bedömning bort ha följande lydelse:

Utskottet delar i allt väsentligt lagrådets kritiska synpunkter på den valda lagstiftningstekniken. För att tillgodose krav på rättssäkerhet, rättstrygghet och för att undvika tillämpningssvårigheter är det — mot bakgrund av att konventionen saknar svensk autentisk text — enligt utskottets mening särskilt angeläget att använda transformationsmetoden för de delar av konventionen där lagformen är den riktiga att använda. De svårigheter av lagstiftningsteknisk karaktär som finns när det gäller att avgöra vilka delar som kräver lagform får inte lägga hinder i vägen för entydiga, klara, lättillgängliga, förutsebara och lättillämpade regler.

När det sedan gäller propositionens förslag rörande offentligheten vid domstolsförhandlingar vill utskottet framhålla att sådan offentlighet är grundlagskyddad i 2 kap. 11 § andra stycket regeringsformen. Offentligheten har ansetts vara av värde för att medborgarna skall få insyn i verksamheten och för att skydda enskilda mot övergrepp från myndigheter. I syfte att värna och skydda vissa enskilda intressen finns för de allmänna domstolarnas del bestämmelser av undantagskaraktär som innebär att domstolen under speciella omständigheter får besluta om stängda dörrar vid en förhandling.

Den föreslagna ändringen i rättegångsbalken innebär att den enskilde inte själv har möjlighet att välja offentlighet vid domstolsförhandling. Det grundläggande kravet på insyn i domstolsverksamhet för att skydda enskilda mot övergrepp kan härigenom inte uppfyllas. Enligt utskottets mening är detta inte godtagbart i ett demokratiskt samhälle. Inskränkningen i offentligheten utgör också ett hot mot den fria åsiktsbildningen. Förslaget i denna del står således i strid med 2 kap. 12 § regeringsformen.

Med hänsyn till vad ovan anförts avstyrker utskottet de framlagda lagförslagen. Enligt utskottets mening bör regeringen återkomma med en ny proposition där de ovan angivna synpunkterna beaktats.